

Ліягона

A photograph of a young boy and girl sitting on a set of wide, orange-colored steps. The boy, on the left, is wearing a grey hoodie over a blue shirt and is looking towards the girl. He is holding an open book in his lap. The girl, on the right, is wearing a white floral-patterned shirt and purple pants, and is looking back at the boy. The background is a warm, orange-toned wall.

**Чому ми проводимо
місіонерську роботу, с. 28**

**Замість того щоб сумувати,
ми радіємо, с. 14**

Піонери в Тихоокеанському регіоні, с. 22

Гримуча змія у вашому рюкзаку, с. 48

*“Усіх народжено зі
Світлом Христа—
спрямовуючим
впливом, завдяки
якому кожна людина
може відрізнити
правильне від
неправильного. Те,
що ми робимо з цим
світлом, і як реагу-
ємо на ці спонукання
жити праведно, є
складовою випробу-
вання, яким є
смертне життя”.*

Президент Бойд К. Пекер,
президент Кворуму
Дванадцятьох Апостолів,
“Ось що я знаю”, Ліягона,
трав. 2013, с. 8.

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Божий урожай**
Президент Дітер Ф. Ухтдорф
- 7** **Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Месія**

СТАТТІ

- 18** **Будь сильний та відважний**
Старійшина Йон Гван Чої
Чи будуть мої товариші покарані, якщо я не вип'ю алкогольний напій, запропонований нашим командиром?

- 22** **Піонери в кожній країні: Тонга—земля, посвячена Богові**
Гарвелен К. Секона
Король Георг Тупоу I посвятив Тонга Богові 175 років тому. Тонганські святі залишаються віddаними і сьогодні.

- 28** **Чому ми ділимося євангелією**
Старійшина
Д. Тодд Крістофферсон
Ділитися євангелією—це не програма; це справа—справа Батька, Сина і Святого Духа.

- 34** **Вічний завіт Бога**
Дізнайтеся, як Авраамів завіт діє в наш час і буде діяти у Тисячолітті.

РУБРИКИ

- 8** **Блокнот конференції, квітень 2014 р.**
- 11** **Старозавітні пророки: Йов**
- 12** **Ми говоримо про Христа: Обіцяння, що в майбутньому ми будемо разом**
Джаролін Баллард Стаут
- 14** **Наші домівки, наші сім'ї: Ми знаємо, де він**
Ернандо Басто
- 16** **Церковні новини**
- 38** **Голоси святих останніх днів**
- 80** **До нових зустрічей: Я замінила страх вірою**
Кетрін Нельсон

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотографія Леслі Нільсон. Друга сторінка обкладинки: фотографія Джейсона Ліндсі.

42

42 Діяти на цій землі так, ніби на роки

Денніс С. Гонт

Вас не завжди будуть задовольняти обставини вашого життя. Однак ви все ще можете бути щасливими.

46 Небесний Батько сказав "ні" і "так"

Анджеліка Хегмен

Коли Господь відповів "ні" на мою молитву, насправді Він сказав "ще не час".

Чи можете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: Не будь віцею!

60

48 Істини, які обов'язково треба знати

Президент Бойд К. Пекер

Не носіть у своєму рюкзаку гримучу змію; повне покаяння можливе.

52 Місце для нас

53 Плакат: Напарники в місіонерській роботі

54 Місіонери з банановим хлібом

Мінді Рей Фрідмен

Банановий хліб смачний, але ці юнаки мають те, що смакує навіть краще.

56 На місіонерській ниві: Диво в аеропорту

Томас Е. Робінсон III

58 Запитання і відповіді

Моя мама на роботі цілий день.

Як я можу поліпшити наші з нею стосунки?

60 Заради зміцнення молоді: Забудь про гравітацію: з вірою—вперед

Бонні Л. Оскарсон

Якщо ми постійно дотримуємося церковних норм, ми можемо протистояти впливу супротивника.

62 Чому подружнє життя є дивовижним!

Бен і Рейчел Нільсен

72

65 Особливий свідок: Чи достатньо зараз лише того, що я вірю в істинність Церкви?

Старійшина Джеффрі Р. Холланд

66 Чудова ідея

67 Я відчував Святого Духа

Ічен

Мій брат постраждав. Що мені було робити?

68 Благословення для Іси

Макензі Ван Енгеленховен

Батько Іси не був членом Церкви. Їй хотілося, щоб усе було трохи по-іншому.

70 Вівцеподібний лев

Старійшина Казухіко Ямашита

Ламберт думав, що він віця, поки не з'явився вовк.

71 Наша сторінка

72 Друзі по всьому світу: Я—Калоні з Тонга

Емі Джейн Левітт

74 Початкове товариство вдома: Участь у корисних заходах зміцнить мою сім'ю

Дженніфер Медді

76 Для молодших дітей: Друзі для Елі

Джейн Нікерсон

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятих Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон

Консультанти: Хосе Л. Алонсо, Мервін Б. Арнольд,
Шейн М. Боуен, Стенлі Г. Елліс, Крістоффер Голден

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Редколегія: Бріттані Бетті, Девід Діксон, Девід А. Едвардс,
Дженіфер Грейс Феллон, Метью Д. Фліттон, Мінді
Рей Фрідмен, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен
Портер Гонт, Майкл Р. Морріс, Саллі Джонсон Одекірк,
Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо, Річард М. Ромні, Пол
Ванденберге, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Андрус, Менді
М. Бентлі, С. Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Нейт Джайнс,
Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лодфрен, Скотт М.
Моой, Марк В. Робінсон, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорт

Координатор з прав власності: Колліт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Кевін С. Бенкс, Конні Боуторп
Брідж, Джулі Бурдетт, Брайан В. Джиджі, Деніс Кірбі, Джинні
Дж. Нільсон, Гейл Тейт Рафферті

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження:

Стівен Р. Крістіансен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру Церкви
або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуано, словенською,
суахілі, тагальською, тайтянською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2014 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для разового
некомерційного церковного або домашнього використання.
Ілюстраційні матеріали не можна копіювати, якщо інше
не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із
запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу
інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2014 Vol. 17 No. 8. *LIAHONA* (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися
на домашньому сімейному вечорі. Ось два приклади:

"Місіонери з банановим хлібом",

с. 54: Ви можете всією сім'єю зробити банановий хліб (або інше пригостення, яке подобається вашій сім'ї) і принести його тим людям, з якими ваша сім'я має натхнення поділитися євангелією. Ви можете поділитися тим самим посланням, що і місіонери з банановим хлібом, запросити на церковний захід або прикрити картку із запрошенням до церкви.

"Участь у корисних заходах зміцнить мою сім'ю",

с. 74: Подумайте про те, щоб провести у цьому місяці домашній сімейний вечір "за вибором ваших дітей". Діти можуть вибирати заходи, уроки і теми, які їх найбільше цікавлять, і по черзі їх проводити. Заохочуйте кожну дитину думати про потреби інших членів сім'ї, коли вони будуть обирати заходи та уроки.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Божественна сутність, 70

Випробування, 11, 12, 14

Віра, 12, 14, 18, 60, 65, 80

Друзі, 52, 76

Завіти, 34

Ісус Христос, 7, 48

Місіонерська робота, 22, 28, 41, 53, 54, 56

Молитва, 46, 67

Навернення, 14, 22,

28, 40

Надія, 12, 14

**Патріарші
благословення, 12**

Піонери, 22

Покаяння, 48

Порнографія, 48

Послух, 18

Робота, 4

Розваги, 74

Свобода волі, 42

Святий Дух, 56, 60, 67

Священство, 34, 39, 68

**Сім'я, 12, 14, 38, 53, 58,
62, 68, 74**

Слово мудрості, 18

Спокута, 48

Терпіння, 4, 11

Шлюб, 12, 46, 62

Президент
Дітер Ф. Ухтдорф

Другий радник у Першому
Президентстві

БОЖИЙ, урожай

Якось одна жінка на ім'я Кріста працювала в невеличкій компанії з продажу насіння. Їй подобалася її робота. Вона була джерелом надзвичайного дива: кожне малесеньке зернятко, яке вона продавала, мало здатність перетворюватися на щось дивовижне—на моркву, капусту або навіть дуб.

Крісті подобалося працювати біля комп'ютера і приймати замовлення та відповідати на запитання. Але одного дня вона отримала скаргу, яка здивували її.

“Насіння погане,—сказав покупець.— Я купив його кілька місяців тому й досі нічого не виростало”.

“А чи посадили ви насіння в хороший ґрунт, де є хороший полив і достатня кількість світла?”— запитала Кріста.

“Ні, але я виконав свою частину,—відповів покупець.— Я купив насіння. Зрештою, ви даєте *гарантію*, що воно виросте”.

“І ви його не посадили?”

“Ну, звичайно ж, ні. Мені довелося б забруднити руки”.

Кріста поміркувала над цим і вирішила, що необхідно написати інструкцію, як садити насіння. Вона вирішила, що інструкція починатиметься так: “Аби насіння проросло, вам необхідно виконувати всі настанови що містяться в інструкції. Якщо ви покладете насіння на полицю, воно навряд чи проросте”.

Невдовзі ще одна скарга змусила її замислитися.

“Насіння не проростає”,—заявив покупець.

“Чи посадили ви його в хороший ґрунт?”— запитала Кріста.— Чи добре ви його поливали і забезпечили достатнє освітлення?”

“Так, звичайно,—сказав покупець.— Я зробив усе відповідно до того, що вказано на пакетику. Але нічого не вийшло”.

“А взагалі щось відбулося? Чи воно проросло?”

“Нічого не сталося,—відповів покупець.— Я посадив його відповідно до інструкції. Я сподівався, що на обід у мене будуть помідори. І ось таке розчарування”.

“Зачекайте,—відповіла Кріста.— Ви кажете, що сьогодні посадили насіння?”

“Ви що, жартуєте,—сказав покупець.— Я посадив його тиждень тому. Я не сподівався побачити помідори в перший же день. Я був терплячий. Слухайте, я добре поливав насіння і чекав з того часу й аж досі”.

Кріста зрозуміла, що має додати ще одну настанову: “Це насіння зростає відповідно до законів біології. Якщо ви вранці посадили насіння і сподіваєтеся до кінця тижня отримати помідори, то на вас очікує розчарування. Ви повинні бути терплячі та спостерігати природний розвиток рослин”.

Усе було добре, поки Кріста не отримала ще одну скаргу.

“Я дуже незадоволений вашим насінням,—почав казати ще один покупець.— Я посадив його так, як вказано на пакеті. Я добре поливав насіння, воно знаходилося на сонячній ділянці, тож я чекав, коли нарешті зберу врожай”.

“Схоже, що ви все робили правильно”, сказала Кріста.

“Все це добре,—відповів покупець.— Але вирости цукіні!”

“У моїх записах зазначено, що саме це насіння ви і замовляли”, — сказала Кріста.

“Але я не хочу цукіні; я хочу гарбузів!”

“Щось я погано вас розумію”.

“Я посадив насіння на тій ділянці, де вирощую гарбузи — саме в тому ґрунті, де минулого року вирости гарбузи. Я хвалив насіння кожного дня, казав йому, якими гарними гарбузами воно має стати. Але замість великих круглих помаранчевих гарбузів я отримав довгі зелені цукіні. Величезну кількість!”

Тоді Кріста зрозуміла, що настанов недостатньо, мабуть необхідно вказати принципи: “Ваш врожай буде визначатися насінням, яке ви обрали, і часом посадки”.

Закон врожаю

Апостол Павло навчав про Божий врожай:

“Не обманюйтеся, — Бог осміяний бути не може. Бо що тільки людина посіє, те саме й пожне!

Бо хто сіє для власного тіла свого, той від тіла тління пожне. А хто сіє для духа, той від духа

пожне життя вічне.

А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо” (Галатам 6:7–9).

В останні дні Господь дав нам додаткову мудрість і розуміння цього незмінного закону:

“Існує закон, нескасовно встановлений в небесах до заснування

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Обговоріть з тими, кого ви відвідуєте, як закон Божого врожаю діє у наших стосунках, розмовах і свідченнях або у встановленні цілей розвитку кар’єри та здобуття освіти. Ви можете прочитати і обговорити вірші, що стосуються цього закону, наприклад: Приповісті 11:18; 2 Коринтянам 9:6 і Алма 32. Заохочуйте їх переглядати попередні цілі та встановлювати інші, аби отримати позитивний результат. Допоможіть їм також розробити план відповідних дій з метою досягнення довготермінової мети.

цього світу, на якому ґрунтуються всі благословення—

І коли ми отримуємо якесь благословення від Бога, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується” (УЗ 130:20–21).

Те, що ми сіємо, те і жнемо.

Божий врожай надзвичайно славетний. Тим, хто шанує Його, Він пошле щедрі благословення “мірою доброю, натоптанною, струснутою й переповненою. ... Бо якою ви мірою міряєте, такою відміряють вам” (Лука 6:38).

Необхідно докладати зусилля не лише для того, щоб виростити насіння з ґрунту, але і щоб отримати небесні благословення. Ми не можемо покласти свою релігію на полицю та сподіватися, що пожнемо духовні благословення. Але якщо ми садимо і плекаємо євангельські норми у щоденному житті нашої сім’ї, то існує велика ймовірність того, що наші діти зростатимуть, приносячи духовні плоди великої цінності для них самих та майбутніх поколінь.

Божі відповіді на наші молитви не завжди надходять негайно—іноді здається, що вони взагалі не надходять—але Бог знає, що є найкращим для Його дітей. Безсумнівно, що одного дня ми будемо бачити ясніше; і того дня ми зрозуміємо доброту й щедрість небес.

А тим часом наша мета і велика радість полягає в тому, щоб іти слідами нашого Вчителя і Спасителя та жити хорошим і більш досконалим життям, аби обіцяний дорогоцінний врожай Божих безцінних благословень міг бути нашим.

Що ми посіємо, те і пожнемо.

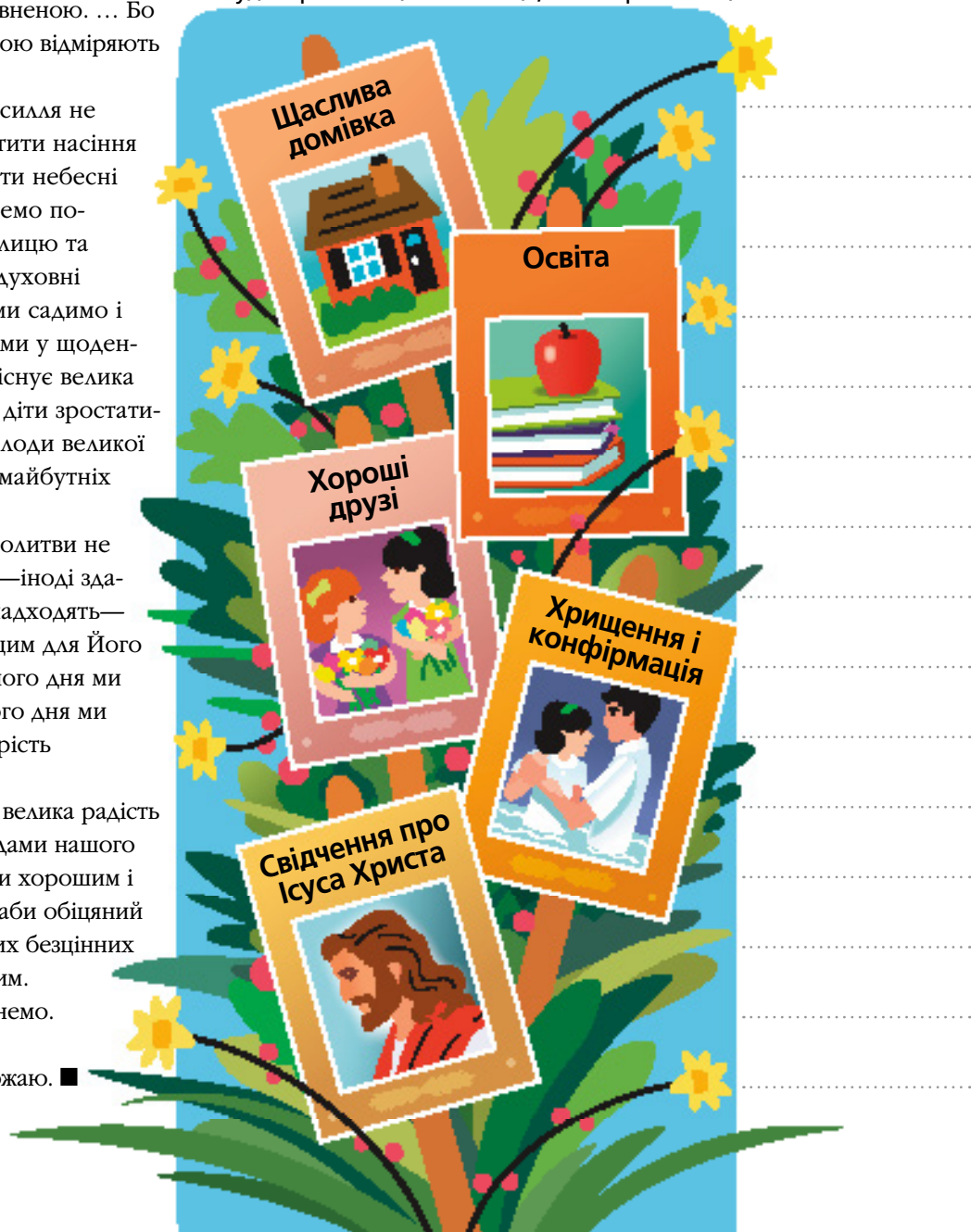
Таким є закон небес.

Таким є закон Божого врожаю. ■

Плануй свій врожай

Господній закон врожаю полягає в тому, що якщо ми хочемо щось отримати згодом, то маємо працювати над цим зараз. Якщо ми хочемо вирощувати город, нам необхідно посадити насіння, поливати його і полоти. Якщо ми цього не будемо робити, то пізніше не буде в нас ніякого врожаю!

На цьому городі є хороші “плоди”, які ти можеш захотіти отримати в житті. У нижче розташованих рядках напиши, що ти будеш робити цього місяця, аби отримати ці благословення.

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і ролей Спасителя збільшить вашу віру в Нього і благословить тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Щоб знайти більш докладну інформацію, зверніться до reliefsociety.lds.org.

Божественна місія Ісуса Христа: Месія

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про різні аспекти місії Спасителя.

Писання навчають, що ми можемо перебувати в присутності Бога “через діяння, і милість, і благодать Святого Месії” (2 Нефій 2:8). Месія—це “арамейське і гебрейське слово, що означає “помазаник”. ... У Новому Завіті Ісуса названо Христом, що є грецьким еквівалентом слова Месія. Це означає помазаний Пророк, Священик, Цар і Визволитель”¹.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, свідчив: “Я знаю, що [Ісус Христос]—Святий Ізраїля, Месія, Який одного дня повернеться в найвищій славі, щоби правити на землі як Пан над панами і Цар над царями. Я знаю, що немає іншого імені, даного під небесами, яким чоловік [або жінка] може спастися”².

“[Ісус Христос] є Спасителем і Викупителем світу”,—сказав

президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві.— Він—обіцяний Месія. Він прожив досконале життя і спокутував наші гріхи. Він завжди буде поряд з нами. Він воюватиме за нас. Він—наша надія; Він—наше спасіння; Він—дорога”³.

Додаткові уривки з Писань

Іван 1:38–41; 4:25–26, 40–42;
2 Нефій 6:13; 25:16–17

ПОСИЛАННЯ

1. Путівник по Писаннях, “Месія”, scriptures.lds.org.
2. Джеффри Р. Холланд, “Єдиний Бог правдивий, та Ісус Христос, що послав Він Його”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 42.
3. Дітер Ф. Ухтдорф, “Шлях учня”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 78.

Віра, сім'я,
допомога

З Писань

Жінки-послідовниці Ісуса Христа були свідками Його ролі Месії. Марія Магдалина була послідовницею Ісуса Христа. У ранок Христового Воскресіння вона першою побачила, що “камінь від гробу відвалений”. Вона “стояла при гробі назовні та плакала”, коли побачила, що Його тіла там більше немає.

Потім повернулася і “бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус.

Промовляє до неї Ісус: “Чого плачеш ти, жінко? Кого ти шукаєш?” Вона ж, думаючи, що то садівник, говорить до Нього: “Якщо, пане, узяв ти Його, то скажи мені, де поклав ти Його,—і Його я візьму!”

Ісус мовить до неї: “Маріє!” А вона обернулася та поєврейському каже Йому: “Раб-буні!” цебто: “Учителю мій!” Марія зрозуміла, що то не садівник, а Сам Ісус Христос, Месія. (Див. Іван 20:1–17).

Обміркуйте

Чому важливо розуміти
Спасителеву роль Месії?

БЛОКНОТ КОНФЕРЕНЦІЇ, КВІТЕНЬ 2014 Р.

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали квітневої генеральної конференції 2014 року, ви можете звертатися до цих сторінок (та Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

ДОКТРИНАЛЬНІ ПИТАННЯ

На перше місце ставте Божі закони

“Слово *релігія* буквально означає ... “прив’язуватися” до Бога. Питання, яке ми можемо поставити собі—чи так надійно ми прив’язані до Бога, що наша віра це показує, чи ми насправді прив’язані до чогось іншого? ... Багато хто ставить інші пріоритети вище за Бога. ... Божі закони мають завжди бути нашим взірцем. У вирішенні спірних питань ми маємо спочатку шукати Божого проводу. ...

Спокуса стати популярним може поставити громадську думку вище за Боже слово. ... Навіть, якщо “всі так роблять”, зло ніколи не буде добром. ... Я молюся, аби ми надійно прив’язалися до Бога, щоб Його вічні істини були закарбовані на вашому серці навічно”.

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Виявляйте свою віру”, *Ліягона*, трав. 2014, сс. 29, 30, 31.

Знайдіть ідеї, щоб оцінити свої пріоритети на lds.org/go/priorities814.

ПРОРОЧЕ ОБІЦЯННЯ

Надія

“Я рекомендую вам бачити короткострокову та довгострокову перспективу у намаганні залишити спадок надії вашій сім’ї. ... Є речі, які ви можете робити рано, поки ті, кого ви любите, ще юні. Пам’ятайте, що щоденну сімейну молитву, сімейне вивчення Писань і виголошення нашого свідчення на причасних зборах впровадити легше і значно ефективніше, коли діти ще маленькі. ... Після всього, що ми можемо робити з вірою, Господь виправдає наші сподівання на величніші благословення для наших сімей, ніж ми можемо уявити”.

Президент Генрі Б. Айрінг, Перший радник у Першому Президентстві, “Безцінний спадок надії”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 25.

Знайдіть способи залишити спадок вашій сім’ї на lds.org/go/legacy814.

ПІТИ І ЗРОБИТИ

Президент Томас С. Монсон попросив нас знайти “час прочитати конференційні виступи, коли їх буде надруковано в найближчих номерах журналів *Ensign* і *Ліягона*, бо вони варті того, щоб ми їх уважно переглянули й вивчили”.

З виступу “До нових зустрічей”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 115.

ВПИШІТЬ ВІДСУТНІ СЛОВА

1. “У поєднанні з молитвою, _____ має силу, щоб захистити сім’ю”. Див. [lds.org/go/reeves814](https://www.lds.org/go/reeves814) або виступ Лінди Ш. Рівз, “Захист від порнографії—домівка, де зосереджуються на Христі”, с. 17.
2. “Знання ... приходять лише через особисту _____ і _____”. Див. [lds.org/go/racker814](https://www.lds.org/go/racker814) або виступ президента Бойда К. Пекера, “Свідчення”, с. 94.
3. “Євангелія—це не навантаження, це—_____.” Вона несе нас”. Див. [lds.org/go/stevens814](https://www.lds.org/go/stevens814) або виступ Джин А. Стівенс, “Не бійся, бо Я ж із тобою!”, с. 83.
4. “Послушність ... це вибір між _____ та Божою необмеженою мудрістю й всемогутністю”. Дізнайтеся про це на сайті [lds.org/go/perry814](https://www.lds.org/go/perry814) або див. виступ старійшини Л. Тома Перрі, “Послушність через нашу вірність”, 103.

ПРОВЕДЕННЯ ПАРАЛЕЛЕЙ

Любов

Деякі найважливіші теми згадувалися кількома промовцями на генеральній конференції. Ось, що сказали три промовці про любов:

- Молоді: “Не впадайте у відчай. Чиста любов, схожа на Христову, яка виникає завдяки справжній праведності, може змінити світ”. —Старійшина Джеффрі Р. Холланд, “Ціна—і благословення—учнівства”, с. 8.
- Жінкам: “Якщо ми не будемо зважати на наші вікові, культурні відмінності та обставини ... , то будемо сповнені чистою любов’ю Христа”. —Бонні Л. Оскарсон, “Сестринство: Як же ми потрібні одна одній!”, с. 121.
- Чоловікам: “Ми зобов’язалися бути людьми, які люблять Бога і свого ближнього і які готові виявляти цю любов словом і ділом. Саме такими повинні бути ми—учні Ісуса Христа”. —Президент Дітер Ф. Ухтдорф, “А чи не проспите ви Відновлення?”, с. 61.

Дізнайтеся про те, що сказав Президент Монсон та інші про любов до всіх, на [lds.org/go/love814](https://www.lds.org/go/love814).

Відповідь: 1. Книга Мормона; 2. молитва, обдумування; 3. крила; 4. наше власне бачення; 5. ангел !

Священство

“Влада священства благословляє всіх нас”,—сказав у своєму виступі старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Ключі і повноваження священства”. “Ключі священства скеровують як жінок, так і чоловіків, а також обряди священства і повноваження священства мають таке ж

відношення до жінок, як і до чоловіків”. Оскільки всі ми маємо краще зрозуміти священство, старійшина Оукс пояснив у своєму виступі на конференції ключові принципи щодо влади, ключів і повноваження священства. Наступні запитання можуть допомогти вам дослідити його послання.

Запитання для обдумування:

- Що таке ключі священства і навіщо вони потрібні?
- Як пов'язані ключі священства і повноваження священства?
- Чи обмежені благословення священства статтю?

Що це означає для мене:

- Яке повноваження делегується мені, коли я отримую призначення або покликання від людини, яка тримає ключі священства?

- Які обов'язки я маю у своєму теперішньому призначенні або покликанні, які я маю виконувати?
- Що я можу дізнатися з цього виступу про Божу любов до мене, і як мені поділитися нею з кимось, хто має запитання?

Ви можете дослідити цей виступ на сайті: lds.org/go/oaks814.

ВІДПОВІДІ ДЛЯ ВАС

На кожній конференції пророки і апостоли дають натхненні відповіді на запитання, які можуть виникати у членів Церкви. Скористайтеся своїм примірником журналу за травень 2014 року або зайдіть на сайт conference.lds.org, щоб знайти відповіді на ці запитання:

- Яким чином Воскресіння дає відповідь на запитання щодо істинної сутності Ісуса Христа з Назарету? Дізнайтеся про це на сайті lds.org/go/dtc814 або прочитайте виступ Д. Тодда Крістофферсона, “Воскресіння Ісуса Христа”, с. 111.
- Який зв'язок між послухністю і свободою вибору? Дізнайтеся про це на сайті lds.org/go/hales814 або прочитайте виступ Роберта Д. Хейлза, “Якщо ви Мене любите,—Мої заповіді зберігайте”, с. 35.
- Які благословення ми отримуємо, коли укладаємо священні завіти і дотримуємося їх? Дізнайтеся про це на сайті lds.org/go/wixom814 або подивіться виступ Розмарі М. Уїксом, “Дотримання завітів захищає нас, готує нас і дає нам силу”, с. 116.

ЙОВ

“Немає нічого, що було б потрібно членам Церкви більше, ніж переконаність і стійкість Йова”¹. — Старійшина Джозеф Б. Віртлін (1917–2008), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Всі знали, що я людина, яка боїться Бога і уникає зла². Господь благословив мене сімома синами і трьома дочками, він дав мені велике земне багатство: “сім тисяч худоби дрібної, і три тисячі верблюдів, і п'ять сотень пар худоби великої, і п'ять сотень ослиць та дуже багато рабів”³.

Сатана вважав, що я перестану бути праведним і прокляну Господа, якщо втрачу земне майно. Господь дозволив Сатані випробувати мене, але не дозволив зашкодити мені фізично. Сатана зробив так, щоб мою худобу вкрали або знищили, наслав сильні вітри, які повалили мій дім, під уламками якого загинули 10 моїх дітей. Замість того щоб проклинати Господа, я “роздер плаща свого, й обстриг свою голову, та й упав на земаю, і поклонився”⁴.

Коли Сатана побачив, що я не проклинаю Бога, він захотів мене випробувати, наславши хвороби. Господь дозволив Сатані це зробити, але не дозволив позбавити мене життя. Сатана вразив мене “злим гноєм від стопи ноги його аж до його черепа”⁵. Але я залишався непорочним, відмовившись проклинати Господа. Мої друзі сумували разом зі мною.

Мої друзі казали, що причиною страждань є моя злочестивість і що я маю покаятися, однак я знав, що був праведною людиною⁶. Пізніше Господь наказав моїм друзям покаятися. Їм було наказано принести цілопалення, а я мав молитися за них⁷.

Коли Господь побачив мою вірність, Він припинив мої великі

страждання і благословив: “помножив Господь усе, що [я] мав, удвоє”⁸. Тепер у мене було “чотирнадцять тисяч дрібної худоби, і шість тисяч верблюдів, і тисяча пар худоби великої та тисяча ослиць”, а також ще семеро синів і ще три дочки⁹. Господь дійсно щедро винагородив мене за віру й терпіння.

Я бачив руку Господа у своєму житті—як у випробуваннях, так і в процвітанні. Я сміливо свідчив: “Я знаю, що мій Викупитель живий, і останнього дня Він підійме із пороку цю шкіру мою, яка розпадається, і з тіла свого я Бога побачу”¹⁰. ■

Хоча Йов не був пророком, його життя, свідчення і витривалість під час випробувань можуть нас надихати.

ПОСИЛАННЯ

1. Joseph B. Wirthlin, “Never Give Up”, *Ensign*, Nov. 1987, 8.
2. Див. Йов 1:1.
3. Див. Йов 1:2–3.
4. Див. Йов 1:7–22.
5. Йов 2:7.
6. Див. Йов 22–27.
7. Див. Йов 42:7–9.
8. Йов 42:10.
9. Див. Йов 42:12–13.
10. Йов 19:25–26.

ОБІЦЯННЯ, ЩО В МАЙБУТНЬОМУ МИ БУДЕМО РАЗОМ

Джаролін Баллард Стаут

Коли моєму чоловікові поставили діагноз—рак, мені здалося, що світ перевернувся.

Як я сама зможу дати раду вісьмом дітям?

Похмурого недільного ранку я стояла на кухні біля раковини, закінчуючи мити посуд після сніданку. Двоє моїх наймолодших дітей дивилися у вітальні поруч з кухнею відеофільми на сюжети з Писань. Я заглибилася в думки, а по щоках котилися сльози. Я не могла думати ні про що інше, крім раку, який увірвався в наш дім. Мій чоловік боровся з ним уже кілька років, але зараз хвороба прогресувала. Здавалося, що моя віра похитнулася. В голові роїлися думки: “А що, коли?”

Раптом сюжет з відеофільму перервав мої думки словами, промовленими гучним голосом: “Мовчи, перестань”. ...

“Чого ви такі полохливі? Чому віри не маєте?” (Марк 4:39–40).

Я поклала ганчірку для миття посуду й обернулася, щоб подивитися те, що показували по телевізору. Відеофільм був про утихомирення бурі Спасителем. Здавалося, що Спаситель звернувся особисто до мене. Мене наповнило почуття тепла і спокою. Фільм став нагадуванням, що слід зберігати віру, про яку я так багато дізналася за роки боротьби з раком. Це була віра, яка опиралася на слова з мого патріаршого благословення.

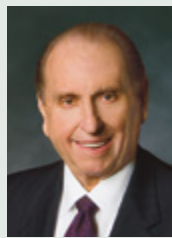
Я отримала патріарше благословення у 15-річному віці. Одне речення, яке, як тоді здавалося, просто частково описувало мій храмовий шлюб, тепер стало для мене великим обіцанням. У ньому йшлося про праведного носія священства, за якого я вийду заміж, а також було сказано, що він буде “допомагати тобі, скеровувати і надавати підтримку не лише в юності, але й у пізніші роки”.

Коли я читала і перечитувала своє патріарше благословення упродовж років боротьби з раком, те речення давало мені велику надію. Кожного разу воно оновлювало мою віру завдяки обіцянню про наше спільне майбутнє. Я пам'ятала про велике втішення, яке приніс

мені Дух, коли чоловіку вперше поставили цей діагноз. Я завчила напам'ять ту частину свого патріаршого благословення, і коли аналізи на рак поверталися з поганими результатами, я пам'ятала про те обіцання.

Я навчилася повністю покладатися на Спасителя, я навчилася, що повинна постійно вірити, і я навчилася з вірою опиратися наростаючим страхам. Відеофільм того ранку нагадав, що мені треба покладатися на Господа.

Наявність віри наділяє мене вмінням передавати свій тягар Ісусу Христу. Так само, як народ Алми, який був у неволі, не відчував тягарів на своїх плечах (див. Мосія 24:14), так само це було і для нашої сім'ї в цій боротьбі з раком. Наша сім'я змогла

ЗАСВОЮВАТИ БОЛІСНІ УРОКИ

“У нашому житті з'являються труднощі, проблеми, яких ми не очікували і ніколи не хотіли. Жоден з нас не має імунітету проти них. За метою смертного життя ми маємо навчатися й розвиватися, щоб бути більш схожими на нашого Батька. І часто найбільшою мірою ми навчаємося у важкі часи, хоча уроки можуть бути й дуже болісними”.

Президент Томас С. Монсон, “У розлуці хай веде Господь”,
Ліягона, лист. 2012, с. 111.

протистояти ракові, не відчуваючи тягарів, які могли лягти на нас.

Мій чоловік і досі проходить аналізи, щоб відслідкувати ракові клітини або знайти можливі пухлини. Нам досі приходять рахунки за лікування та залишаються побічні наслідки лікування. І досі я кожного дня молюся, щоб у чоловіка більше не було раку. Я молюся, щоб ми разом дожили до похилого віку. Я також кажу Небесному Батькові: “Нехай буде Твоя воля”.

Я не знаю, коли настануть “пізніші роки”, про які йшлося в благословенні. Я сподіваюся, що слова в моєму благословенні означають,

що ми з чоловіком зможемо поїхати на місію, коли виростуть діти. Я сподіваюся, що вони означають, що мій чоловік вестиме коня, катаючи наших онуків, і триматиме цих онуків на своїх колінах. Але я також знаю, що коли б не вирішив Бог забрати його з цієї землі, це станеться у Його час.

Я більше не переймаюся тим, що криється під словами “пізніші роки”. Це не має значення. Я довіряю тому, що Господь виконує обіцяння, дане мені в патріаршому благословенні. Він дбав про нас усі ці роки, і Він подбає про нас у майбутньому. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Якщо ви ще не отримали своє патріарше благословення, поговоріть з єпископом або президентом філії про те, щоб його отримати. Якщо у вас уже є патріарше благословення, чи часто ви його читаєте і розмірковуєте над ним? Чи вірите ви у Господні обіцяння?

МИ ЗНАЄМО, ДЕ ВІН

Ернандо Басто

Як вічна сім'я ми завжди будемо зосереджені на Богові.

Коли у верхній частині вхідних дверей нашої домівки в Колумбії з'явилися обличчя двох юнаків, ми подумали, що вони на щось заїздили, аби зазирнути у двері. Але це не так. Просто вони були дуже високі! Наш трирічний син Пабло Есекіель поглянув на них з подивом. За кілька днів вони стали його найкращими друзями.

Наша сім'я—моя дружина Людї, Еріка, Есіка і маленький Есекіель—шукала Господа. Ми вже дотримувалися у своєму домі деяких євангельських принципів: ми молилися за обіднім столом, ми молилися всією сім'єю і проводили сімейні заходи. Наше життя ґрунтувалося на сімейній єдності. Поява тих двох “великих ангелів”, як називав старійшин Есекіель, стала підтвердженням наших заходів, що зміцнювали сім'ю і допомагали зосередитися на Богові.

Користуючись Писаннями як дороговказом, старійшини Фа та Філдз навчали, яким шляхом нам слід йти. Ми запитували Господа, де нам слід поклонятися. Книга Мормона та відновлена євангелія дали відповіді на всі запитання, які у попередні роки виникали у нас під час сімейних обговорень. Відповіді були вичерпними, і невдовзі ми стали членами Церкви. Через рік ми уклали завіти

і запечаталися сім'єю навечно у Колумбійському храмі в Боготі.

Ми відчували таку радість завдяки тому, що наші діти стали на євангельський шлях. Дух супроводжував нас у житті та вдома, а Есекіель, якому вже було чотири роки, одного разу промовив таку молитву, яку ми ніколи не забудемо. Він сказав: “Дорогий Небесний Батьку, ми дякуємо Тобі за цього гарного маленького хлопчика, яким я є, амінь”. Ми всі сказали “амінь” і, усміхаючись, обнялися. Той маленький хлопчик був для нас радістю.

У наступні роки нашою звичкою стали регулярні поїздки до храму, який ми могли відвідувати два-три рази кожного року. Ми живемо за 420 км від храму, але нам ніколи не здавалося, що це далеко. Нам завжди було радісно готуватися до храму. Сімейно-історична робота є пріоритетом для наших дітей, і вони любили виконувати хрищення для померлих. Ми завжди з благоговінням готувалися, а потім отримували цілестіальний досвід у домі Господа.

Есекіель зростав у дусі та у вірі. Його мама була для нього найціннішим скарбом. Він завжди казав їй особливі компліменти. Одного дня він сказав мамі: “Мамо! Я люблю тебе більше, ніж кістки динозаврів!” Усі ми засміялися, оскільки його

улюбленою справою були пошуки кісток динозаврів.

Наш любий син Есекіель розділив 14 років свого життя з нами у євангелії, яка об'єднує нас. Він завжди був дуже слухняним. Його любов відчували всі в нашому домі. Його сестри і святі з Писань були для

нього взірцем для наслідування. Він був сповнений життям та енергією. Він ніколи не пропускав занять семінарії. Він сповнював наш дім радістю. Він був благоговійним, коли розносив причастя. Але все наше життя змінилося, коли Небесний Батько покликав Есекіеля додому.

Нам важко передати, як ми за ним сумуємо.

Рідке захворювання забрало його від нас. Хоча нам нестерпно боляче переживати його смерть, ми впевнені, що знову будемо з ним. У нас є обіцяння, дане під час храмового запечатування. Порожнечу,

яка утворилася після його смерті, заповнило знання того, що він покликаний Господом служити місію в іншому місці. Поховальна служба на честь Есекіеля була настільки особливою, що багато людей відчували бажання дізнатися більше про Церкву. Я завжди сподівався, що він служитиме на місії. І зараз він служить. Завдяки планові спасіння ми знаємо, де Есекіель і з ким він.

Як і раніше основну увагу ми приділяємо сім'ї та Богові. Ми свідчимо, що Бог живий і має план для нашого життя. Ми маємо й далі жити з вірою. Відсутність дорогої людини нагадує про божественний план.

Серед слів, які принесли нам найбільшу втіху, були слова, сказані пророком Джозефом Смітом. Усім серцем ми відчуваємо їхню істинність: "Господь забирає багатьох ще в дитинстві, щоб вони могли уникнути заздрощів людських, і смутку, і нечестивості сучасного світу. Вони були надто чистими, надто милими, щоб жити на землі, отже, якщо це правильно розуміти, замість того, щоб плакати, у нас є привід радіти, коли вони звільняються від зла, і вони незабаром будуть з нами" (Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 177.

Надія побачити Есекіеля знову у ранок Воскресіння дає сміливість нашим душам і допомагає подолати темні дні. ■

Автор живе в Колумбії

Щоб подивитися натхненне відео про вплив Спокути Спасителя і Його воскресіння на наше життя, зайдіть на сайт easter.mormon.org.

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Щоб дізнатися більше про церковні новини та події, відвідайте сайт news.lds.org.

Зміни в керівництві територіями

Перше Президентство оголосило про зміни в призначеннях керівництва територіями, які вступають в силу з 1 серпня 2014 року. Всі члени президентств територій є членами Першого або Другого кворумів сімдесятників.

Сімдесятники покликаються через одкровення під керівництвом Першого Президентства, щоб допомагати Кворуму Дванадцятих Апостолів в їхньому священнослужінні по всьому світу.

“Історія сімдесятників насправді бере початок у Старому Завіті”, сказав президент Бойд К. Пекер,

з Кворуму Дванадцятих Апостолів¹. Перше згадування про сімдесятників знаходиться в книзі Вихід 24:1, а пізніше про них згадується у книзі Числа 11:16–17, 25, коли вони зібралися, щоб допомагати Мойсею.

Під час Свого земного служіння, Христос покликав сімдесятників, дав їм настанови, подібні до тих, які Він дав Дванадцятьом апостолам, і послав їх “перед Себе”, пояснивши, що ті, хто почують їхній голос, почують Його голос (див. Матвій 10:1, 16–17; Лука 10).

“Ми віримо в той самий устрій,

що був у первинній Церкві—сказав президент Пекер,—У тому числі і сімдесятників”. (Див. Уложення віри 1:6). Сьогодні, коли Церква швидко зростає, сімдесятники відіграють важливу роль, допомагаючи Дванадцятьом. “Через делегування сімдесятники можуть робити все, що скажуть їм робити Дванадцять”, сказав президент Пекер². ■

ПОСИЛАННЯ

1. Boyd K. Packer, in “The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy” (video), LDS.org.
2. Boyd K. Packer, in “The Twelve and the Seventy”.

Президентство сімдесятників

Рональд А.
Разбанд

**Допомагає в
усіх територіях**

Л. Утні
Клейтон

**Північна Юта
Солт-Лейк-Сіті,
штат Юта
Південна Юта**

Дональд Л.
Холлстром

**Північно-східна
Північна Америка**

Річард Дж.
Мейнз

**Північно-західна Північна
Америка
Західна Північна
Америка**

Крейг С.
Крістенсен

**Айдахо
Центральна
Північна Америка**

Уліссес
Соарес

**Південно-східна
Північна Америка**

Лінн Г.
Роббінс

**Південно-західна
Північна Америка**

Південно-східна Африка

Стенлі Г.
Елліс
**Перший
радник**

Карл Б.
Кук
Президент

Кевін С.
Гамільтон
**Другий
радник**

Західна Африка

Теренс М.
Вінсон
**Перший
радник**

ЛеГранд Р.
Кертіс мол.
Президент

Едвард
Дубе
**Другий
радник**

Азія

Ренді Д.
Фанк
**Перший
радник**

Джерріт В.
Гонг
Президент

Чі Гонг
(Сем) Вонг
**Другий
радник**

Північна Азія

Коїчі
Аоягі
**Перший
радник**

Майкл Т.
Рінгвуд
Президент

Скотт Д.
Уайтінг
**Другий
радник**

Бразилія

Жаїро
Массагарді
**Перший
радник**

Клаудіо Р. М.
Коста
Президент

Маркос А.
Айдукайтис
**Другий
радник**

Карибський регіон

Клаудіо Д.
Сівік
**Перший
радник**

Дж. Девн
Корніш
Президент

Хьюго Е.
Мартінес
**Другий
радник**

Центральна Америка

Адріан
Очоа
**Перший
радник**

Кевін Р.
Дункан
Президент

Хосе Л.
Алонсо
**Другий
радник**

Європа

Патрік
Керон
**Перший
радник**

Хосе А.
Тейксеїра
Президент

Тімоті Дж.
Дайчес
**Другий
радник**

Східна Європа

Ренделл К.
Беннетт
**Перший
радник**

Брюс Д.
Портер
Президент

Йорг
Клебінгат
**Другий
радник**

Мексика

Пол Б.
Пайпер
**Перший
радник**

Бенхамін
Де Ойос
Президент

Арнульф
Валенсуела
**Другий
радник**

Ближній Схід/Північна Африка

Брюс А.
Карлсон

Ларрі С.
Качер

**Керівництво здійснюється
з Головного управління
Церкви**

Тихоокеанський регіон

О. Вінсент
Хелек
**Перший
радник**

Кевін У.
Пірсон
Президент

С. Гіффорд
Нільсен
**Другий
радник**

Філіппіни

Шейн М.
Боуен
**Перший
радник**

Ян С.
Ардерн
Президент

Ларрі Дж.
Еко Хак
**Другий
радник**

Північно-західна Південна Америка

В. Крістофер
Уедделл
**Перший
радник**

Хуан А.
Аседа
Президент

С. Скотт
Гроу
**Другий
радник**

Південь Південної Америки

Хорхе Ф.
Себаллос
**Перший
радник**

Уолтер Ф.
Гонсалес
Президент

Франциско Дж.
Віньяс
**Другий
радник**

Старійшина
Йон Гван Чої
Сімдесятник

Будь СИЛЬНИЙ ТА ВІДВАЖНИЙ

“Командир президентської гвардії оголосив, що у нас буде велике святкування, оскільки ми так гарно себе проявили!”—вигукнув один із гвардійців.

Я мав радіти, але як тільки почув новину, то відразу ж почав молитися. Я знав, що наше святкування перетвориться на вечірку з випивкою. Я мав достатньо духовних сил, щоб не пити, але не хотів, щоб мої одногвардійці мали через мене неприємності.

Військова служба є обов’язковою для всіх юнаків Південної Кореї, тож я вступив до лав армії відразу ж після закінчення місії повного дня. Мене призначили служити в президентській гвардії. Мої одногвардійці знали, що я не питиму алкогольні напої за жодних обставин, оскільки належу до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Коли оголосили про вечірку, вони почали непокоїтися, бо і вони потрапили б у халепу, якби я не пив, коли наш командир дає наказ робити це на вечірці.

Існує традиція, що під час святкування командир по черзі стає перед кожним гвардійцем і наливає чарку горілки. Тоді гвардієць бере чарку і зі словами: “Дякую, пане!” відразу ж випиває напій.

В армії невиконання будь-якого наказу старшого офіцера—це порушення субординації і може спричинити великі проблеми не лише для того, хто не послухався, але і для всіх у його підрозділі. У найгіршому випадку порушення субординації може навіть призвести до ув’язнення, і саме через це мої одногвардійці були дещо схвильовані.

Настав день проведення вечірки, тож усі ми, 10 гвардійців, сиділи за столом. Перед кожним стояла порожня чарка. Я сидів на третьому стільці. Наш командир увійшов і наповнив першу чарку. Гвардієць узяв чарку і сказав: “Дякую, пане!” Потім він випив.

ІЛЮСТРАЦІЯ МАЙКЛА С. ПАРКЕРА

Наш командир перейшов до другого гвардійця і зробив те ж саме. Потім настала моя черга. Я був готовий дотриматися Слова мудрості, і в серці безперервно молився за своїх одногвардійців. Коли командир наповнив мою чарку, я гучно промовив: “Дякую, пане!” Потім я вже збирався сказати, що, на жаль, не можу це випити.

У ту ж мить увійшов його секретар і сказав: “Пане, вам телефонний дзвінок”. Наш командир повернувся й відповів: “Я зайнятий”.

Я все ще тримав чарку, коли секретар додав: “Пане, це президент”. Наш командир відповів: “Гаразд, іду”, а потім відразу ж вийшов.

Раптом другий гвардієць поміняв свою порожню чарку на мою і швидко випив напій. Невдовзі повернувся наш командир, побачив мою порожню чарку і сказав: “О, ти вже випив!” Потім він перейшов до четвертого гвардійця. Усі полегшено зітхнули.

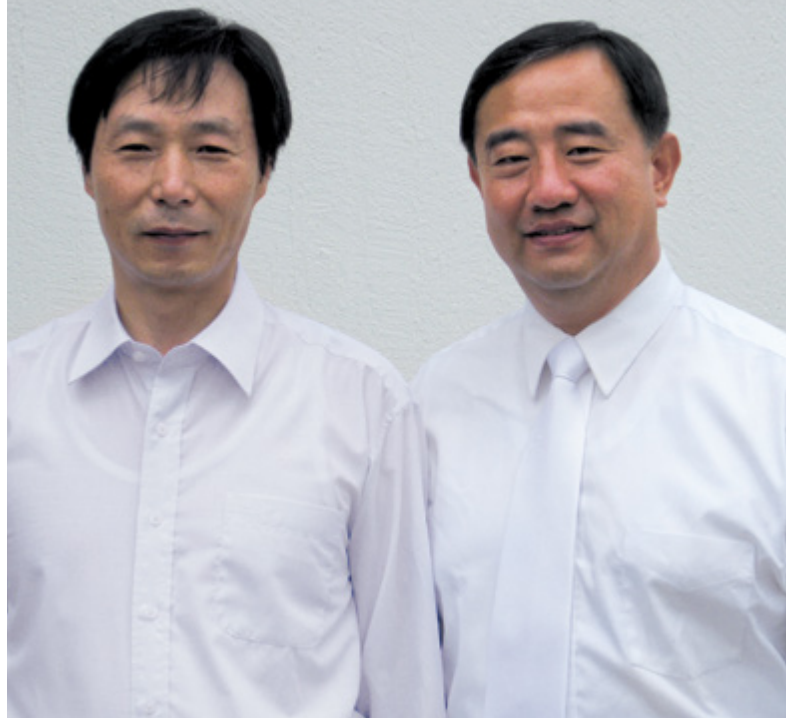
Через тридцять п’ять років, коли моє служіння в армії було далеко позаду, мені зателефонував один президент філії Церкви в Південній Кореї. Він запитав, чи не пам’ятаю я пана Парка, з яким служив в армії.

“Звичайно, пам’ятаю”,—відповів я. Я служив з паном Парком, і він з повагою ставився до моїх вірувань, а також часто захищав у складних ситуаціях.

Президент філії дав мені номер телефону пана Парка, і я відразу ж йому зателефонував. Під час розмови пан Парк сказав, що під час нашого служіння в президентській гвардії він бачив світло, яке я випромінював, і відчував, що він має мені допомагати. Після того, кожного разу, коли він переживав важкі часи, він згадував мене.

Пан Парк розповів, що у нього є два сини, і він хотів, щоб вони були схожими на мене. Він навіть водив своїх синів до церкви, в каплицю, де збиралися святі останніх днів. Один з синів охристився, хоча пан Парк—ні. Проте і той син також тепер був неактивним. Пан Парк шукав моєї допомоги та поради.

Я зустрівся з паном Парком через тиждень. Ми мали приємну розмову, і невдовзі я почав зустрічатися з його сином та заохочувати його повернутися до Церкви. Він зі смиренням прийняв мою пораду, став активним

Через 35 років після того, як пан Парк побачив вияв моєї віри, коли ми разом служили в армії, я охристив його, і він став членом Церкви.

і відслужив на місії повного дня. У листах, які він писав додому з місії, хлопець заохочував свого батька і допомагав йому готуватися до хрищення. Одного літнього дня через рік після нашої першої зустрічі, я охристив пана Парка, і він став членом Церкви.

Яке надзвичайне диво! Їхнє життя змінилося завдяки вірі, яку виявив один юнак 35 років тому.

Уникати сіток і пасток

У Старому Завіті Ісус Навин навчав дітей Ізраїля про сітки і пастки, які можуть зустрічатися їм у злочестивому світі:

“То дійсно будете ви знати, що Господь, Бог ваш, більш не гнатиме ці народи перед вами, і вони стануть для вас сіткою й пасткою, та батогом на ваші боки та терням на ваші очі, аж поки ви не вигинете з-над цієї доброї землі, яку дав вам Господь, Бог ваш” (Ісус Навин 23:13).

Для мене очікування на ускладнення, яке я міг заподіяти своїм одногвардійцям, було пасткою, що могла спонукати мене випити алкогольний напій. Однак я вирішив і був готовий дотримуватися Слова мудрості незалежно від наслідків.

Під час служіння в армії я зрозумів, що Господь благословить і захистить Своїх дітей, якщо ми сильні та відважні (Ісус Навин 1:6). Наприклад, Він захистив ізраїльтян, коли вони перетинали річку Йордан.

Але спочатку священики, які несли ковчег заповіту, виявили свою віру та відвагу, увійшовши у повноводну ріку. Лише тоді Господь “спин[ив] вод[у]” і зробив так, що вода стала “одним валом” (див. Ісус Навин 3:13–17).

Щоб бути “сильними та відважними” нам необхідно “горнутися тільки до Господа” (Ісус Навин 1:6, 23:8). Ми горнемося до Господа, коли індивідуально та сім’єю вивчаємо Писання, індивідуально та сім’єю молимося та проводимо домашні сімейні вечори. Ми також горнемося до Нього, коли приймаємо причастя, звеличуємо свої покликання, часто поклоняємося у храмі, виконуємо заповіді та каємося, коли робимо помилки. Саме ці дії дають можливість Святому Духові перебувати з нами і допомагають нам розпізнавати та уникати сітки та пастки.

“Ще коли ми зовсім малі, ті, на кого покладено відповідальність піклуватися про нас, встановлюють норми і правила, щоб ми були в безпеці,—сказав Президент Томас С. Монсон. Життя буде простішим для нас усіх, якщо ми повністю будемо виконувати такі правила. ...

Послух є визначальною ознакою пророків; він забезпечував їм силу і знання упродовж віків. Важливо, щоб і ми також зрозуміли, що нам доступне це джерело сили і знання. Доступ до нього завжди відкрито кожному з нас у цей час, якщо ми виконуємо Божі заповіді”¹.

Ідіть уперед з вірою

Невдовзі після того як президента Бойда К. Пекера було покликано генеральним авторитетом, він звернувся до старійшини Гарольда Б. Лі (1899–1973) за порадою. Президент Пекер згадував:

“Він дуже уважно вислухав мою проблему і запропонував зустрітися з Президентом Девідом О. Мак-Кеєм [1873–1970]. Президент Мак-Кей порадив мені, в якому напрямку слід рухатися. Мені дуже хотілося бути слухняним, однак я не бачив можливості зробити те, що він мені порадив.

Я повернувся до старійшини Лі та сказав йому, що зовсім не бачу, як мені рухатися в напрямку, яким мені порадили йти. Він сказав: “Твоя проблема в

СМІЛИВІСТЬ ВІДСТОЮВАТИ ПРИНЦИПИ

“До всіх нас прийде страх, усі ми відчуємо глузування й спротив. Маймо—усі ми—смівливість не йти на компроміси, смівливість відстоювати принципи. Смівливість, а не компроміс, дає нам відчути усмішку Божого схвалення. Смівливість стає живою й привабливою чеснотою, коли вона розглядається не тільки як готовність мужньо померти, але і як рішучість гідно жити”.

Президент Томас С. Монсон, “Будь сильний і відважний”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 69.

тому, що ти хочеш побачити кінець, перебуваючи на самому початку”. Я відповів, що мені хотілось би побачити наперед принаймні на крок чи два. І тоді я отримав урок на все життя: “Ти повинен навчитися доходити до краю світла, а потім зробити кілька кроків у темряву; і тоді з’явиться світло й освітить дорогу перед тобою”².

Як діти Небесного Батька ми іноді хочемо зрозуміти в деталях усе, що нам треба прийняти або виконати з вірою. Однак нам не потрібно розуміти всього. Нам слід лише йти вперед, як просить нас Господь і як зробили ізраїльські священики, увійшовши в повноводний Йордан. Хоча ми не можемо бачити або розуміти всього, Господь допоможе нам іти суходолом, якщо ми “сильні та відважні”.

Ми зможемо бути сильними, якщо будемо жити за Його словом—прагнучи Його скерування, що міститься в Писаннях і словах Його служителів, та йдучи за Ним. Так, ми живемо “на території ворога”³, але ворог не може побороти Господа, нашого Спасителя, Якого було послано допомагати нам і спасати нас.

Я знаю, що ми можемо бути істинними учнями Ісуса Христа, “виявляючи послух і ретельно дотримуючись вчення нашого Бога”⁴. Коли ми виявляємо смівливість і так чинимо, то стоїмо на святих місцях, де б вони не були. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Послух приносить благословення”, *Ліягона*, трав. 2013, сс. 89, 90.
2. Boyd K. Packer, “The Edge of the Light”, *BYU Today*, Mar. 1991, 22–23; див. також *Old Testament: Gospel Doctrine Teacher's Manual* (1996), 84.
3. Бойд К. Пекер, “Порада молодим”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 16.
4. Роберт Д. Хейлз, “Сійте міцно на святих місцях”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 51.

Тонга

ЗЕМЛЯ, ПОСВЯЧЕНА БОГОВІ

Гарвелен К. Секона

Директор школи середніх класів "Ліягона", Тонга

Менше ніж через десять років після організації Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у штаті Нью-Йорк, США, острівне королівство, розташоване за тисячі миль у великому Тихому океані, навернулося до християнства. У 1839 році король Георг Тупоу I, який правив на Тонга, передав свою країну, свій народ і його нащадків під захист Богові. Заява короля: "Бог і Тонга—це мій спадок", стала девізом Тонга. Релігія відіграє велику роль на Тонга завдяки цьому спадку; до сьогодення кожен житель на Тонга ставиться до Суботнього дня як до дня поклоніння.

Перші місіонери

Під час служіння в Самоанській місії старійшини Бригам Смут і Алва Батлер отримали завдання принести відновлену євангелію на острів Тонга. Після прибуття у 1891 році у них відбулася зустріч з королем Георгом Тупоу I, який надав їм дозвіл проповідувати євангелію Ісуса Христа. За таких сприятливих обставин на острів було покликано більше місіонерів, і вони заповзято взялися за поширення євангелії. На жаль, зростання Церкви на Тонга не було таким же швидким, як на інших Полінезійських островах: Гаїті, Гаваях, Новій Зеландії та Самоа. У 1897 році місіонерам було наказано повернутися на Самоа, і кілька навернених на Тонга якийсь час залишалися без провідників.

Не забутий народ

"Хіба ви не знаєте, що Я, Господь Бог ваш, ... пам'ятаю тих, хто на островах моря?" (2 Нефій 29:7).

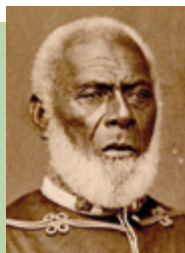

У 1891 році старійшини Бригам Смут і Алва Батлер зустрілися з королем Георгом Тупоу І і отримали дозвіл на проповідання євангелії серед його народу.

будівництво нової школи—коледжу “Ліягона”, який тепер знають під назвою середня школа “Ліягона”.

Освячена у 1953 році с тарійшиною Ле-Грандом Річардсом (1886–1983), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, вона мала стати “дороговказом” для всіх, хто в ній навчався, і готувати молодь до виконання ролі провідників та вчити їх справляти позитивний вплив на інших. На освяченні школи була присутня королева Салоте Тупоу ІІІ, яка підтвердила, що школа є засобом розбудови “християнської цивілізації”, об’єднуючи людей незалежно від їхнього суспільного становища. З часу заснування школи тисячі випускників школи “Ліягона” служили місіонерами,

► 1839:
Король
Георг Тупоу
І відкриває
на Тонга
дорогу
християн-
ству.

1891: На Тонга
прибули перші
місіонери-святі
останніх днів.

1892: Охрищено
і конфірма-
вано першого
наверненого—
Аліпате.

1897: Місію
закрито і мі-
сіонери повер-
таються на
Самоа.

◄ 1907: Місіо-
нерська робота
поновлюється.
Церква відкриває
школу в Неїафу.

Господь не забув святих у острівному королівстві Тонга. У 1907 році старійшини Гебер Дж. Мак-Кей і В. О. Фейсер прибули до Неїафу, Вава’у, де вони започаткували філію та невеличку школу. Невдовзі місіонерська робота просувалася з великим успіхом і впродовж кількох наступних років по всіх островах було організовано кілька філій та церковних шкіл.

Як і в інших частинах світу Церква на Тонга відчувала спротив, але цього разу євангелія прийшла, щоб залишитися. Оскільки місіонерська робота велася успішно, було покликано церковних провідників з місцевих членів Церкви на Тонга, тож коли іноземців було евакуйовано, як це сталося під час Другої світової війни, Церква могла далі функціонувати.

Розбудова християнської цивілізації

З поширенням євангелії по островах, Церквою були започатковані різні школи. У 1947 році Церква взяла в оренду велику ділянку землі й почала

провідниками Церкви та видатними громадськими діячами.

Зараз на Тонга є дві школи, спонсоровані Церквою: середня школа “Ліягона”, розташована на головному острові Тонгатапу, та середня школа “Сайнега”, на острові Вава’у. Є також п’ять спонсорованих Церквою шкіл середніх класів: три на Тонгатапу, одна на Еуа і одна на Гаапаї.

Виповнення пророцтва

Коли Президент Девід О. Мак-Кей (1873–1970) та його дружина Емма Рей відвідали Тонга у 1955 році, святі поставилися до них як до осіб царської крові. То був перший приїзд Президента Церкви на острів. Під час свого короткого відвідування Тонгатапу і Вава’у вони проводили зустрічі з членами Церкви та відчували їхню любов і відданість під час виконання музики й танців та виступів з промовами. Під час свого візиту до святих на Вава’у, Президент Мак-Кей відчув

спонукання розповісти, що бачив у видінні “храм на одному з цих островів, куди члени Церкви могли піти й отримати благословення Божого храму”. Один з членів Церкви записав реакцію тонганців: “Усі присутні розплакалися”¹.

Приблизно через 30 років, у серпні 1983 року Президентом Гордоном Б. Хінклі (1910–2008), у той час радником у Першому Президентстві, було освячено Тонганський храм в Нукуалофа. Я була підлітком, але пам’ятаю, як святі останніх днів з інших островів і тонганці, які жили за кордоном, приїхали на довгоочікувану подію. Я мала привілей побувати на одній із сесій освячення і співати в хорі. Пам’ятаю тепле почуття, яке

який би духовно підготував святих до освячення храму, яке мало відбуватися наступного дня. Подію мали транслювати й наживо показувати на інших островах, а також у тонганських колах по всьому світу. Тож наше завдання було нелегким.

Програма мала назву “Нетлінний скарб”. Вона складалася з танців, які виконуються на Тонга, Гавайях, Таїті, в Новій Зеландії, на Фіджі та Самоа. В сюжеті йшлося про те, що подружжя, яке, втратило свою дитину, мало відвідати багато Полінезійських островів, відшукуючи скарб, який розрадить їхнє горе. Хоча вони знаходили дари на кожному острові, жоден з них не міг полегшити біль втрати. Коли вони повернулися на Тонга, місіонери

1916: Організовано Тонганську місію.

1922: Через закон про заборону в’їзду до країни місіонери не можуть прибувати на Тонга.

◀ 1924: Завдяки зусиллям місцевих членів Церкви та президента місії М. Вернона Кумбса закон про заборону в’їзду до країни скасовано.

1926: Церква відкриває школу під назвою Ма-кеке, що означає “підведись і пробудись”.

◀ 1946: Книгу Мормона видано тонганською мовою.

огорнуло мене, коли я почула, як промовляв Президент Хінклі, і я знала, що його покликано Богом. Коли ми співали “Гімн Осанна”, я зрозуміла також, як сильно Господь любить своїх дітей.

Спаситель завжди пам’ятає про народ на островах моря, і того дня пророцтво Президента Мак-Кея виповнилося.

Переосвячення Дому Господа

Завдяки все більшому зростанню Церкви на Тонга майже два роки храм був закритий для проведення ремонтних робіт. Серед іншого було збільшено кімнати, додано кімнату для запечатування, а на стінах і на стелі з’явилися полінезійські орнаменти.

На початку 2007 року нас з чоловіком покликали організувати концерт до переосвячення храму. Подія мала відбуватися 3 листопада, за день до сесій переосвячення.

Наша мета полягала в тому, щоб залучити якомога більше молоді з колів Тонгатапу та підготувати концерт,

Будучи молодим апостолом, Президент Томас С. Монсон (у центрі) відвідав Тонга у 1965 році. Поруч з ним президент місії Патрик Дальтон і його дружина, Лела.

познайомили їх з євангелією, і вони дізналися про “нетлінний скарб”—вічні сім’ї і благословення одного дня возз’єднатися зі своєю померлою дитиною.

Упродовж тижня, коли мало відбуватися переосвячення, йшли сильні дощі. На останній репетиції, 2 листопада, небо було хмарне. Я попросила молодь після повернення додому молитися, щоб була хороша погода і вони могли виступати для тонганців і для всіх, хто буде дивитися трансляцію через супутниковий зв’язок, а особливо для пророка. Тієї ночі лив

будуються для того, щоб приносити такі благословення.

Народ, відданий Господу

Сьогодні Церква продовжує зростати на Тонга, а провідниками служать місцеві члени Церкви. Всі острови країни всіяні каплицями, а завдяки зростаючій кількості місіонерів робота прискорюється. Церковні школи міцно стоять і продовжують готувати відважних місіонерів, майбутніх провідників та гідних матерів і батьків.

Святим більше не потрібно вирушати в

► 1953: Старійшина Ле-Гранд Річардс освячує середню школу “Ліягона”; вона стає однією з найбільших і найуспішніших шкіл на Тонга.

► 1955: Президент Девід О. Мак-Кей відвідує Тонга.

1960: Учення і Завіти та Дорогоцінну Перлину перекладено тонганською мовою.

1968: Створено перший кіл—кіл Нукуалофа.

сильний дощ, а наступного ранку погода все ще була поганою.

В суботу ввечері 3 тис. молодих людей зібралися на стадіоні Теуфаїва, щоб послухати старійшину Рассела М. Нельсона, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, який мав переосвятити храм, оскільки Президент Хінклі не зміг приїхати через поганий стан здоров’я. Я ніколи не забуду того концерту. Все пройшло добре. Погода була чудовою, звукова система, яка раніше давала збої, чудово працювала, а юнаки і дівчата танцювали від щирого серця.

Ми стали свідками дива. Небесний Батько почув молитви Своїх дітей і розігнав дощ. У той же час ми задали тон освяченню храму, яке відбулося наступного дня, нагадавши членам Церкви, що вічні сім’ї—це нетлінний скарб, і що храми

Місіонери допомагають вантажити речі, які у вигляді допомоги були надіслані з Тонгатапу до Гаапаї після того, як у січні північні острови Тонга постраждали від циклону.

далеку подорож кораблем до головного острова, щоб почути генеральну конференцію. Натомість завдяки технологіям члени Церкви можуть залишатися в межах своїх колів і дивитися генеральну конференцію та конференції їхньої території, які транслюються з Нової Зеландії.

Серед усього занепокоєння, яке приходить разом зі змінами на острові Тонга, святі продовжують створювати свій спадок віри. Ось уже 175 років вони є народом, відданим Богові. Вони є народом, який сьогодні продовжує присвячувати своє життя і все, що вони мають, Господу. ■

ПОСИЛАННЯ

1. R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), 472.

ЗРОСТАННЯ ЦЕРКВИ НА ТОНГА*

15	517	1185	2975	15842	35227	46623	61470	Храмів: 1
1897	1917	1930	1950	1970	1990	2000	2013	Колів: 19
								Округів: 2
								Місій: 1

* Станом на січень 2014 р.

◀ 1976: Президент Спенсер В. Кімбол відвідує Тонга і під час територіальної конференції в Нукуалофа звертається до більше ніж 10600 членів Церкви.

► 1983: Освячено храм в Нукуалофа.

1991: 3000 молодих людей, святих останніх днів, виступають перед королем Тауфаахау Топу IV під час святкування сотої річниці Церкви.

1997: Президент Гордон Б. Хінклі відвідує Нукуалофа, виступає перед аудиторією в 11400 чоловік і зустрічається з королем.

2007: Переосвячено храм в Нукуалофа.

ВІРА ЙОГО БАТЬКІВ

З часу прибуття перших мормонських місіонерів багато великих чудес відбулося в здійсненні Господньої роботи на Тонга. Одне з таких чудес сталося 13 червня 2010 року, коли охристилися пан Фуліваї та його сім'я. Пан Фуліваї є першим вельможним чоловіком, який приєднався до Церкви. Він є праправнуком Ікі Фуліваї, вельможі з острова Вава'у, який запросив місіонерів-святих останніх днів повернутися на Тонга в 1907 році.

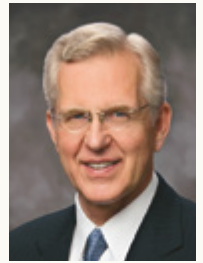
Пан Фуліваї охристився разом із дружиною, пані Елен, та їхніми трьома старшими дітьми. Молодшій дитині ще не було восьми років. На цій історичній події були присутні президенти храму,

колу та місії, а також видатні урядовці, інші вельможі та члени сім'ї.

Через рік, 16 червня 2011 року, сім'ю Фуліваї було запечатано на час і на всю вічність у Тонганському храмі Нукуалофа.

Нещодавно я мала привілей провести розмову з сім'єю Фуліваї. Коли я попросила пані Фуліваї сказати, яким є найбільше благословення від приєднання до Церкви, вона без вагань відповіла, що це—вічні благословення для сімей. Пан Фуліваї сказав, що євангелія дала йому відповіді на довічні запитання. Він вважає, що євангелія—це шлях, який приведе його нащадків до найбільших Божих благословень.

Чому ми ділимося євангелією

Кожен з нас, святих останніх днів, має місіонерську мету—запрошувати інших приходити до Христа.

У першому розділі книги *Проповідуйте Мою євангелію* міститься запитання, яке стосується кожного члена Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів: “Яка моя мета як місіонера?”

Відповідь, дана одним реченням, звучить так: “Запрошувати людей прийти до Христа, допомагаючи їм прийняти відновлену євангелію через віру в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення, прийняття дару Святого Духа і терпіння до кінця”¹.

Члени Церкви-місіонери

Усіх нас просять бути місіонерами. А щоб ефективно ділитися євангелією Ісуса Христа, ми повинні постійно думати про цю мету, відчувати її серцем, прийняти її душею і відповідним чином діяти. Якщо ми так чинимо, це надихає і скеровує нас у справі проповідування євангелії. Ми повинні чітко розуміти різницю між метою проповідування євангелії, з одного боку, та засобами досягнення цієї мети, з іншого боку.

Наша мета не просто брати участь у обговореннях про євангелію або говорити про Церкву з кимось чи з усіма, кого ми зустрічаємо, чи просто встановлювати цілі та складати плани. Усе це важливо, та є лише засобами, які ведуть до мети, а сама мета—приводити людей до Христа.

БУДЬТЕ ГОТОВІ ДО ПРОПОВІДУ- ВАННЯ

“Ваше взірцеве життя буде привертати увагу друзів і сусідів. Будьте готові дати відповідь тим, хто запитає, чому ви живете саме так. Будьте готові дати пояснення надії та радості, які вони у вас бачать [див. 1 Петра 3:15]. Коли виникнуть подібні запитання, ви можете відповісти таким чином: “Давайте запитавмо місіонерів! Вони можуть нам допомогти!”

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Бути на хвилі”, Ліягона, трав. 2013, с. 45.

Зосереджені на місіонерській меті

Поміркуйте над кількома прикладами того, що відбувається, коли наші зусилля ділитися євангелією зосереджені на місіонерській меті:

1. Ми будемо навчати людей таким чином, що допоможе їм посправжньому зрозуміти євангелію, а також усвідомити, чому і як їм слід покаятися. Ми будемо слухати і відповідати на те, чого прагне розум і серце зацікавленого.
2. Ми будемо шукати і дослухатися до Святого Духа, аби розпізнавати, хто відчуває Духа, коли ми говоримо.
3. Планування—у колі сім'ї, на раді приходу та з місіонерами повного дня—стане засобом, який допоможе переконатися, що дійсно все необхідне для навернення і хрищення визначено, нічого не забуто і все виконується для кожного окремого зацікавленого Церквою.
4. Ми з радістю будемо користуватися нагодою бенкетувати словом Бога, оскільки наше вивчення матиме ціль. Ми будемо шукати відповіді на питання, що виникають як у душах наших зацікавлених, так і в нашій власній душі.
5. Ми будемо запрошувати людей приходити на церковні збори не лише тому, що так треба, але також тому, що ми розуміємо, наскільки участь у церковних зборах є важливою для виникнення більш сильного бажання у зацікавленого охриститися і закласти основу здатності витерпіти до кінця у дотриманні євангельських завітів. Маючи на думці таку кінцеву мету, запрошення

відвідати церкву прозвучить більш переконливо, пояснення важливості Суботнього поклоніння і того, що очікувати на богослужінні святих останніх днів, буде іншим, а дух, що наповнить наші слова, матиме силу переконувати—силу, яка в іншому випадку, не з'явилася б.

Засвоюйте і розумійте

Будь ласка, не хеґтуйте першим розділом путівника *Проповідуйте Мою євангелію* і вміщеному в ньому запитанням: “Яка моя мета як місіонера?” Засвойте мету, заради якої людей приводять до Христа за допомогою принципів та обрядів відновленої євангелії, і ви зрозумієте, що проповідування євангелії—це не лише програма, це—справа, справа Батька, Сина і Святого Духа. Засвойте мету, заради якої запрошують людей прийти до Христа, і ви зрозумієте, що світ може знайти шлях до спокутної милості та спасіння лише через Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ви зрозумієте суть проповідування євангелії і будете завзято займатися справою Отця. Ви будете знати, що місіонери повного дня, як і сини царя Мосії, навчають “з силою і владою від Бога” (Алма17:3), і ви запросите їх навчати євангелії тих людей, яких ви вже запросили прийти і подивитися (див. Іван 1:39).

Наше запрошення—прийдіть до Христа

Як на мене, місіонерська мета містить в собі велич роботи і слави Бога (див. Мойсей 1:39). Чи є більш величне завдання, ніж приводити Божих дітей до остаточного спасіння за допомогою благодаті їхнього Викупителя, Господа Ісуса Христа? Пам'ятайте, що наша місіонерська мета—не лише застерігати інших, але і спасати їх; не

лише навчати, але також і христити; не лише приводити людей до Христа, але і допомагати їм вистояти у Христі до кінця.

Наше запрошення світові—прийдіть до Христа. Прийдіть до Христа—це скорочення, це спосіб описати за допомогою трьох слів план спасіння. Це означає здобути плоди Його Спокути і Воскресіння—а саме вічне життя. Вічне життя залежить від вияву нашої свободи волі, але це можливо лише завдяки благодаті Ісуса Христа. Прийти до Нього означає робити те, що вимагається, аби здобути ту благодать—тобто силу Його нескінченної викупительної жертви, яка уможливило прощення, освячення, зміну.

Ця хороша новина—євангелія—найкраще формулюється Самим Ісусом у Книзі Мормона:

“Ось, Я дав вам Свою євангелію, і такою є євангелія, яку Я дав вам,—що Я прийшов у світ виконати волю Мого Батька, тому що Мій Батько послав мене.

І Мій Батько послав мене, щоб мене було піднято на хресті; і після того як Мене було піднято на хресті, щоб Я міг привести всіх людей до Себе, щоб так як Мене було піднято людьми, так і людей буде піднято Батьком, щоб вони стали переді Мною, щоб бути судженими за свої діяння, чи то вони добрі, чи то вони злі—

І з цієї причини мене було піднято; отже, згідно з силою Батька я приведу всіх людей до Себе, щоб їх було суджено згідно з їхніми діяннями” (3 Нефій 27:13–15).

Добра новина великої радості

Таким чином основою євангелії, або доброю новиною, є те, що у нас є Небесний Батько, Який, з любові до нас послав Свого Єдинонародженого Сина викупити нас від гріхів і смерті. Син, виявляючи досконалий послух Батькові, Якому Він віддає славу, приніс у жертву своє життя саме задля цієї мети. Він придбав нас Своєю кров'ю, і ми будемо відповідати перед Ним за своє життя (див. 1 Коринтянам 6:19–20). Тепер Він наш Суддя. Він—уособлена справедливість.

Євангельське послання доброї новини далі проголошує, що завдяки Його викупительній жертві Ісус є також уособленням справедливості. Його милості, заслуг і благодаті достатньо, щоб простити і очистити нас, аби у

День Суду ми могли стати перед Ним чистими і незаплямованими. (Див. 2 Нефій 2:8; Мороній 10:32–33).

Місіонерська мета в путівнику *Проповідуйте Мою євангелію* пояснює, що треба зробити, аби це сталося. Як в ній сказано, аби бути прощеними і очищеними, необхідно мати “віру в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення, прийняття дару Святого Духа і терпіння до кінця”².

Далі, у 3 Нефій 27 Спаситель закінчує Своє визначення того, чим є Його євангелія:

“І станеться, що кожний, хто покається і буде хрищений в Моє ім'я, буде сповнений; і якщо він витерпить до кінця, ось того Я вважатиму невинним перед моїм Батьком того дня, коли Я стану судити світ...

І ніщо нечисте не може увійти в його царство; отже, ніхто не входить до Його покою, крім тих, хто омив свій одяг в Моїй крові через свою віру, і покаяння в усіх своїх гріхах, і свою вірність до кінця.

Тож ось ця заповідь: покайтеся, всі ви, кінці землі, і прийдіть до Мене і христіться в Моє ім'я, щоб вас можна було освятити прийняттям Святого Духа, щоб ви могли стояти незаплямованими переді Мною в останній день.

Істинно, істинно кажу Я вам, це є Моя євангелія” (3 Нефій 27:16, 19–21).

Віра і зобов'язання

Коли ми ділимося свідченням про євангелію через Духа, той, хто хоче почути, отримає достатнє свідчення, щоб дати поштовх вірі в Христа і Його Спокуту. Та віра дасть їм волю до покаяння. Члени Церкви і місіонери повного дня можуть, знову таки через Духа, навчити їх, які зміни необхідно зробити, та запросять і візьмуть з них зобов'язання діяти. Найголовніше зобов'язання, яке ми пропонуємо зацікавленим взяти на себе і вчинити відповідним чином—це водне хрищення. Після цього хрищення відбувається, або краще сказати: це хрищення завершується отриманням Святого Духа, який приносить прощення гріхів, а також освячення (див. 2 Нефій 31:17).

Ця умова, без якої неможливо стояти виправданими і незаплямованими перед Господом, може зберігатися упродовж усього життя, якщо людина буде продовжувати жити вірою, при необхідності каятися і оновлювати обіцяння, дані під час хрищення. Ми називаємо це витерпіти до кінця. Ті, хто витерпить до кінця, не

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОБОТИ ЗІ СПАСІННЯ

Дізнайтеся, як особисто ви можете допомогти в наверненні, утриманні та поверненні до активності, зайшовши на сайт hasteningthework.lds.org.

Ви можете знайти додаткову інформацію про радість, яку приносить проповідання євангелії, на сайті lds.org/topics/missionary-work/change, і ви можете дізнатися, як ділитися євангелією в режимі он-лайн, на сайті lds.org/church/share.

будуть боятися суду за свої діяння, бо то будуть діяння віри і покаяння та хрищення водою і Духом.

Спочатку перший принцип

Висловлювання Гайрума Сміта, що міститься в книзі *Проповідуйте Мою євангелію*, є дуже глибоким: “Проповідуйте перші принципи євангелії, проповідуйте їх знов і знов. Ви побачите, що день за днем вам відкриватимуться нові ідеї й нове світло стосовно них. Ви можете все більше сприймати їх, аж доки не пізнаєте їх повністю. Тоді ви зможете краще пояснити їх тим, кого [ви] навчаєте”³.

У цьому висловлюванні Гайрум Сміт, патріарх, пояснює, що ці перші принципи—серце євангелії—не повною мірою будуть зрозумілі з першого погляду. Завдяки багатьом отриманим одкровенням пролетиться більше світла і поглибитися розуміння.

Коли члени Церкви складають своє свідчення і просять місіонерів повного дня допомагати їм, навчаючи євангелії, пам'ятайте, що краще розуміння євангелії настає не лише завдяки вивченню, але і участі у проповіданні євангелії. Коли ми вивчаємо євангельські принципи і готуємося, щоб поділитися ними через Духа, то зможемо “зробити їх більш зрозумілими”, і Дух буде наставляти і свідчити всім учасникам—членам Церкви, місіонерам і також зацікавленим.

Чому, що і як

Питання стосовно того, чому, що і як треба виконувати в місіонерській роботі, найбільш переконливо викладені в Книзі Мормона, ніж у будь-якому іншому джерелі. У ній міститься багато прикладів людей, які зрозуміли місіонерську роботу і працювали задля досягнення місіонерської мети. Вона містить найчіткіший виклад з усіх, які тільки можна знайти, основоположних вчень в Писаннях, яких ми повинні навчати. Вона несе в собі дух навернення і свідчення про істинність цих самих вчень. Вона напевне всіх, хто читає і молиться про неї зі щирим серцем і справжнім наміром (див. Мороній 10:3–5).

Книга Мормона стверджує істинну сутність Ісуса Христа як істинного Сина Божого і Святого Месії. Вона надихає вірити в Нього. Вона приводить людей

до Христа. Ми будемо у вічному боргу перед авторами цієї книги та перед пророком Джозефом Смітом за те, що він переклав її даром і силою Бога.

Я свідчу, що як Господь живий, Книга Мормона є істинною. Її свідчення про Ісуса Христа є істинним. Її перекладач Джозеф Сміт є величним пророком Відродження. Навчайтеся з Книги Мормона, вивчайте її, навчайте з неї, любіть її і дійте відповідно до того, що в ній написано. Тоді ви дізнаєтеся, чому ми ділимося євангелією і що нашим привілеєм та обов'язком є запрошувати і допомагати іншим приходити до Христа. ■

З виступу на семінарі для нових президентів місій, що відбувся у центрі підготовки місіонерів у Прово 22 червня 2008 року.

ПОСИЛАННЯ

1. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 1.
2. *Проповідуйте Мою євангелію*, с. 1.
3. *Проповідуйте Мою євангелію*, с. 6.

ЯК ОДНЕ ЦІЛЕ

Члени Церкви і місіонери можуть бачити своє місце в роботі зі спасіння, коли живуть за євангелією з радістю і запрошують інших брати участь у заходах, церковному богослужінні та інших подіях.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, сказав: “Ми всі разом залучені до цієї величної роботи. З членами приходу й місіонерами ми плануємо, молимося і допомагаємо одне одному. Будь ласка, постійно думайте про місіонерів повного дня і молитесь за них. Довіряйте їм разом зі своїми сім'ями і друзями. Господь довіряє їм і покликав їх навчати у благословляти тих, хто шукає Його” (“Це—диво”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 79).

ВІЧНИЙ ЗАВІТ БОГА

Те, що ми називаємо Авраамовим завітом, в дійсності є новим і вічним завітом, як його було дано Авраамові та його нащадкам. Він був новим для Авраама, тому що він отримав його як складову нового розподілу євангелії, але він є вічним у тому, що той же завіт поширюється на всіх Божих дітей у всіх розподілах євангелії, починаючи від Адама.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснив, що включає цей завіт: “Новий і вічний завіт—це євангелія Ісуса Христа. Інакше кажучи, вчення і заповіді євангелії є суттю вічного завіту між Богом і людиною, який поновлювався у кожному розподілі” (“Сила завітів”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 20).

Ця схема є оглядом Божого вічного завіту, як його було відновлено в дні Ісуса, а потім знову в наш час. В ній показано, як Господь виконав і продовжує виконувати Свої обіцяння, дані нам через завіт, у тому числі ті обіцяння, які Він дав Аврааму.

51 Ісус Христос народився у Віфлеємі в землі Ханаанській. Своєю Спукотою та служінням Він виповнив багато обіцянь, даних Аврааму і давнім пророкам.
Лука 1:68–75; 2:4–7

52 ПРОРОЦТВО
В останні дні й під час Тисячоліття Господь виконає всі обіцяння, які Він дав дому Ізраїля.
Joseph Smith Translation, Luke 3:4–11 (in Bible appendix)

53 ПРОРОЦТВО
Юдейські провідники не сприймуть Месію. Його розпнуть, а на третій день Він встане з мертвих. Він потім повернеться на землю у силі та славі.
Лука 9:22, 26–27

РОЗПОДІЛ:

Східна півкуля

ЗЕНІТ ЧАСІВ

Західна півкуля

* 1 р. від. Р.Х.

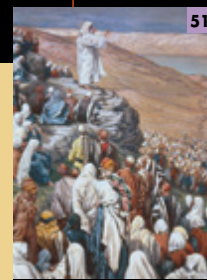
30

51

52

53

51

КОЛІНО
ЮДИКОЛІНО
ІОСИПА

(Нашадками Йосипа є також нефійці та ламанійці).

ЗАГУБЛЕНІ ДЕСЯТЬ КОЛІН ІЗРАЇЛЯ

61 ПРОРОЦТВО
Поява Книги Мормона буде ознакою того, що Бог почав виконувати Свій завіт зі Своїм народом.
3 Нефій 21:1–7; 29:1–4

62 ПРОРОЦТВО
Ісус Христос встановить Свій завіт з усіма тими, хто отримає євангелію.
3 Нефій 21:20–25

63 Апостолу Петру у видінні було сказано, що іновірці можуть отримувати обряди і благословення євангелії. Див. пророцтво 62.
Дії 10; Галатам 3:26–29

54 Мойсей та Ілля передали ключі священства Петру, Якову та Івану.

Матвій 17:1-8;
Путівник по Писаннях,
"Переображення";
scriptures.lds.org

55 ПРОРОЦТВО

Місто Єрусалим буде зруйновано, а його народ буде вбито і розсіяно.

Джозеф Сміт —
Матвій 1:4-20

56 ПРОРОЦТВО

Люди вб'ють апостолів і впадуть у відступництво. Бог усе відновить у останні дні.

Матвій 17:11;
Іван 15:18-16:3

57 Син Божий відстраждав і помер за гріхи світу, а потім воскрес із мертвих. (Див. пророцтва 41 та 53).

Марк 14:32-65;
15:1-38; 16:6-14

58 Апостолам було заповідано проповідувати євангелію Ісуса Христа всім народам.

Матвій 28:16-20

59 Після Воскресіння Ісус Христос явився "іншим" колін[ам] дому Ізраїля, які Батько вивів з тієї землі".

3 Нефій 15:15; 16:1-3

60 ПРОРОЦТВО

Бог збере Свій народ по всій землі і виповнить усі Свої обіцяння.

3 Нефій 16:5; 20:10-13;
21:26-29

Ісус Христос — дванадцять апостолів

Ісус Христос — дванадцять учнів

35

100

500

ВЕЛИКЕ ВІДСТУПНИЦТВО

54 55 56

57 58 59 60 62

61

63 64 65 67 69

66 68

70

54

58

57

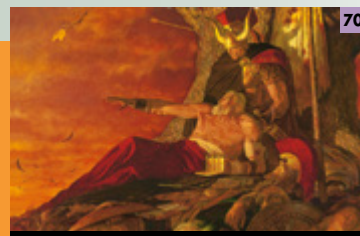
ПРОРОЦТВО: АЛЕГОРІЯ ЗИНОСА

(ПРИБЛИЗНО 400 Р.
ДО Р.Х. — 100 ВІД Р.Х.)

Через якийсь час господар виноградника і його слуга повернулися до виноградника й побачили хороші плоди на всіх деревах. Коріння культивованих оливних дерев вплинуло на дикі віти і вони принесли хороші плоди. Віти культивованого оливного дерева, які було поширено по всьому винограднику, добре розвивалися, хоча й були посаджені на поганих ділянках. Одна віта, посаджена на хорошій ділянці, принесла як хороші, так і погані плоди. (Див. Кн. Якова 5:15-28).

АЛЕГОРІЯ ЗИНОСА (ПРИБЛИЗНО 100-1400 РР. ВІД Р.Х.)

Після того як господар і служитель піджили дерева у винограднику, вони побачили на деревах багато плодів, але всі вони були погані. Культивоване оливне дерево мало всілякі погані плоди, оскільки дикі віти подолали силу коріння. Всі плоди на вітах культивованого оливного дерева були гнілі. Засохла навіть одна віта, яка мала хороші й погані плоди. Господь виноградника заплакав і сказав: "Хто ж це зіпсував мій виноградник?" Служитель сказав: "Чи не велика висота твого виноградника?" Господар виноградника вирішив спробувати ще один раз врятувати свій виноградник. (Див. Кн. Якова 5:29-51).

70

64 Римляни повбили і розсіяли юдеїв у Єрусалимі. Див. пророцтво 55.

Путівник по Писаннях,
"Єрусалим"; scriptures.
lds.org.

65 ПРОРОЦТВО

Євангелію Ісуса Христа буде відновлено в останні дні за допомогою служіння ангелів.

Об'явлення 14:6-7

66 ПРОРОЦТВО

Господь збере Своїх святих у великій місіонерській роботі в останні дні.

Об'явлення 14:14-16

67 ПРОРОЦТВО

Сатану буде зв'язано на тисячу років, і Христос царюватиме на землі.

Об'явлення 20:1-6

68 ПРОРОЦТВО

Будуть нові небеса і нова земля, а місто Новий Єрусалим спуститься з небес.

Об'явлення 21:1-10,
22-27

69 Перших апостолів люди не прийняли і вбили. Обряди євангелії було втрачено. Див. пророцтво 56.

2 Солунянам 2:3;
Об'явлення 12:1-6

70 Нашадки Ледія стали злочестивими і відкинули євангелію.

Мормон 8:1-10;
Мороній 1

71 Небесний Батько та Ісус Христос явилися Джозефу Сміту, готуючи шлях до відновлення нового і вічного завіту. Див. пророцтво 33.

Джозеф Сміт—Історія 1:14–20; Учення і Завіти 1:17–23

72 Ангел Мороній явився Джозефу Сміту. Книгу Мормона було пізніше перекладено і опубліковано. (Див. пророцтва 33 та 61).

Джозеф Сміт—Історія 1:27–54

73 Іван Христитель і Петро, Яків та Іван явилися Джозефу Сміту й Оліверу Каудері, відновлюючи священство Бога на землі. Див. пророцтво 65.

Джозеф Сміт—Історія 1:68–73

74 Було організовано Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів у Фейетті, штат Нью-Йорк, США. (Див. пророцтва 42 та 62).

Учення і Завіти 20–21

75 ПРОРОЦТВО

Служителі Господа з усіх розподілів разом прийматимуть причастя.

Учення і Завіти 27:5–14

76 ПРОРОЦТВО

Господь Ісус Христос перебуватиме на землі тисячу років під час Тисячоліття. Див. також пророцтво 44.

Учення і Завіти 29:10–11

77 ПРОРОЦТВО

Сатану буде знову звільнено і короткий час він буде правити, а потім настане кінець землі.

Учення і Завіти 43:29–33

РОЗПОДІЛ: ПОВНОТА ЧАСІВ

Пророк Джозеф Сміт

1830

1900

2000

71 72 73 74 75 77 79 81 82 83 76 78 80

71

74

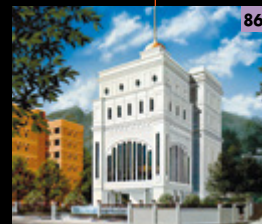
81

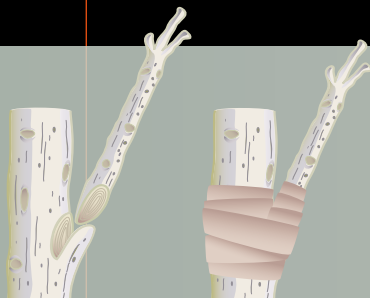
82

84

86

АЛЕГОРИЯ ЗИНОСА (ПРИБЛИЗНО 1800Р.-ТИСЯЧОЛІТТЯ)

Господар виноградника попросив своїх служителів знову прищепити природні віти до культивованого оливного дерева і дикі віти знову прищепити до їхніх материнських дерев. Він попросив їх з усією старанністю прищеплювати віти "в міру зростання хороших". Інших служителів покликали на допомогу, але їх було небагато. Він поощряв вірним служителям, що вони матимуть радість у плодах його виноградника. (Див. Кн. Якова 5:52–73).

79 ПРОРОЦТВО

Усіх вірних святих буде піднято, щоб зустріти Христа, коли Він повернеться.

Учення і Завіти 88:95–98

80 ПРОРОЦТВО

Диявол і його військо будуть переможені архангелом Михаїлом і небесними військами у великій і останній битві, що відбудеться після Тисячоліття.

Учення і Завіти 88:110–116

81 Мойсей, Еліас та Ілля передали ключі священства, необхідні для того, щоб відновити вічний завіт. Див. пророцтво 65.

Учення і Завіти 110:11–16

82 Святі в Наву побудували храм, і було відновлено обряди за померлих.

Учення і Завіти 124:29–34

83 Головне управління Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів було встановлено у західній частині Північної Америки. Див. пророцтва 42, 60 і 62.

Ісая 2:2; –3

84 Євангелія Ісуса Христа проповідуються по всьому світу. Кожна людина матиме можливість прийняти євангелію. Див. пророцтва 60, 62 і 66.

85 Благословення священства поширилися на кожну гідну людину, незалежно від раси. Див. пророцтво 62.

Офіційна декларація 2

78 ПРОРОЦТВО

Ісус Христос стоятиме на горі Сіон і на Оливній горі, континенти стануть однією землею, а дванадцять колін отримають своє успадкування.

Учення і Завіти
133:17–35;

Уложення віри 1:10

1 Ісус Христос являється в Єрусалимі (у Святій землі) і в Новому Єрусалимі (у Північній Америці). Див. пророцтво 78.

2 Ісус Христос повертається на землю в силі та славі під час Свого Другого пришестя. Відновлено загублені коліна Ізраїля і місто Еноха. Див. пророцтва 52, 53 і 78.

3 Послідовники Христа воскреснуть. Див. пророцтво 79.

4 Сини Левія принесуть жертву Господу в праведності.

5 Великі причасні збори проводяться усіма послідовниками Христа з усіх розподілів. Див. пророцтво 75.

ТИСЯЧОЛІТНЄ ПРАВЛІННЯ ІСУСА ХРИСТА

АЛЕГОРІЯ ЗІНОСА

Усі дерева у винограднику почали приносити хороші плоди. Вони стали “наче одне тіло і плоди були однаковими”. Господар виноградника благословив своїх служителів за старанну працю і прославився в плодах свого виноградника. (Див. Кн. Якова 5:74–76).

АЛЕГОРІЯ ЗІНОСА

Погані плоди знову з'явилися у винограднику. Господь відділив хороші плоди від поганих. Погані плоди було викинуто, а виноградник спалено. (Див. Кн. Якова 5:77).

86 Храми будуються по всьому світу, відкриваючи доступ до обрядів євангелії всім людям—живим і померлим.

Учення і Завіти
124:37–42

6 Тисячоліття розпочинається в мирі і триває тисячу років. Землю оновлено. Див. пророцтва 44, 52, 53 та 76.

7 Сатану звільнено. Див. пророцтво 77.

8 Відбувається велика й остання битва. Сатану і його військо переможено. Див. пророцтво 80.

9 Після того як воскреснуть всі люди, вони прийдуть на Останній суд і або успадкують царство слави, або будуть викинуті. Сатана буде вигнаний назавжди.

10 Земля стає освяченою і прославленою. Див. пророцтво 68.

“Благословенний ти за те, що сприйняв Мій вічний завіт, саме повноту Моєї євангелії, надіслану дітям людським, щоб вони могли мати життя і стати причасниками слави, які мають бути відкриті в останні дні, як було написано пророками й апостолами в дні давнини” (УЗ 66:2).

ПОТІК ЩАСЛИВИХ СПОГАДІВ

Через те, що каналізація була старою, а фундамент ненадійним, дім у якому я жила в дитинстві, завжди затоплювало, коли під час грози випадало багато опадів. Оскільки бурі в штаті Вірджинія, США, можуть тривати годинами, вода проникала в наш дім часто.

Ми жили в тому домі майже всі мої дитячі роки, тож я вважала, що затоплення—це нормальне явище.

Після кількох гроз ми покращили свої методи боротьби із

затопленням і навчилися згуртовано працювати. Часто грози розпочиналися посеред ночі, і мої батьки будили нас, направляючи кожного на свій пост, оскільки вода повільно проникала крізь фундамент немов лава. Мій брат з батьком відрами вичерпували воду біля сходів, а ми з сестрою швидко вбирали воду рушниками, аби врятувати килим.

Ми сміялися, стрибаючи й танцюючи на тих рушниках, відчуваючи, як вода чвакала між пальцями ніг

і від якої намокали голоші наших піжам. Мама поспіхом викручувала намоклі рушники, клала їх у сушарку й приносила нові та свіжі, на яких ми знову танцювали. Коли ми бачили, що небезпека минала, то йшли на кухню обсушитися і попитувати какао з печивом, як нагороду за свої труди. Потім, якщо до школи йти було ще рано, ми знову лягали спати.

Мабуть ті затоплення були причиною великого занепокоєння для моїх батьків, але я згадую їх як найщасливіші моменти свого дитинства, навіть коли гримів грім і спалахувала блискавка. В дійсності, запах вогкого килима й досі викликає ностальгічні спогади про сім'ю.

Мої батьки могли й самі боротися з затопленням, але я така рада, що вони залучали всіх нас, щоб рятувати будинок. Боротьба з водою була радісною подією, оскільки ми були разом і кожен виконував свою частину.

Зараз, коли я вже виросла, то згадую про ті дні й міркую, як я можу допомогти своїм дітям відчувати таку саму радість від спільної праці. Хоча я вдячна, що мій дім не затоплюється, однак знаю, що якась небажана подія неодмінно станеться у моїй сім'ї.

З якими б труднощами не доведеться моїй сім'ї стикатися в майбутньому, я сподіваюся, що ми встанемо разом і працюватимемо разом, захищаючи свої цінності, свою віру та одне одного. Тоді, ймовірно, навіть у випробуванні ми зможемо сміятися, усміхатися і відчувати радість, працюючи пліч-о-пліч. ■

Джина Сконьєрс, шт. Юта, США

БЛАГОСЛОВЕННЯ СВЯЩЕНСТВА: НАДАНІ Й ОТРИМАНІ

Кілька років тому, коли разом із сім'єю ми обідали, запросивши ще одну подружню пару з нашого приходу, нам подзвонили з відділення невідкладної допомоги нашої місцевої лікарні. Співробітник лікарні запитав мого чоловіка, який на той час служив президентом колу, чи не зможе хтось з нашої Церкви прийти до 17-річного юнака, який постраждав від важкої травми голови.

Коли чоловік приїхав, то дізнався, що юнак упав з балкону на цементований тротуар з 9-метрової висоти. Він був непритомний, і шанси, що він виживе, були дуже низькими.

Мій чоловік і брат, який був у нас на обіді, дали юнакові благословення. Зв'язалися із сім'єю хлопця, яка жила більше ніж за півтори тисячі кілометрів, і повідомили про стан, у якому він знаходився.

Дивовижним чином через кілька днів інтенсивної терапії юнак прийшов до свідомості й почав одужувати. Чотири тижні батьки щодня відвідували його у лікарні. Потім вони літаком перевезли його до штату Аризона, США, де він міг завершити процес лікування.

Було так дивовижно спостерігати, як за допомогою сили священства здійснюється зцілення. Таким чином той юнак отримав ще один шанс бути здоровим у майбутньому. І я була так вдячна за свого чоловіка та іншого члена Церкви, які були готові виконувати обряд священства і діяти з повноваженням від Бога.

Я глибоко переживала за батьків того хлопця, які були так далеко від сина у цей важкий момент. Однак я раділа, знаючи, що їм додає

впевненості знання про те, що синові було надано благословення священства і що члени Церкви радо допомагають.

Я краще зрозуміла почуття тих батьків через кілька років, коли мені зателефонували і повідомили, що мого сина, який жив за 3200 км, збив автомобіль, коли він на велосипеді їхав до університету, де працював і навчався. Хоча я була безсила, не маючи змоги йому допомогти, я відчула вдячність і спокій, коли дізналася, що подзвонили місіонерам повного дня і вони надали моєму синові благословення священства, а приход у Сент-Полі, шт. Мінесота, США, подбав про його сім'ю. Члени приходу приносили додому їжу й допомагали його дружині, яка лише за день до аварії народила немовля, піклуватися про інших трьох дітей.

Уявіть, наскільки більшою стала моя вдячність, коли я дізналася, що місіонер, який дав

Я відчула вдячність і спокій, коли дізналася, що подзвонили місіонерам повного дня і вони надали моєму синові благословення священства.

благословення моєму синові, був тим самим юнаком, який отримав благословення від мого чоловіка п'ять років тому. Я була вражена тим, як надане служіння сповна повернулося нам!

Моя віра і молитви вдячності люблячому Небесному Батькові ставали сильнішими, коли я розмірковувала про те, що Він знає нас і наші потреби. Я впевнена, що цей молодий місіонер був там, аби ми могли на особистому рівні зрозуміти, що Бог є всезнаючим. ■

Джулі Кейес, Британська Колумбія, Канада

Я ЗНАЛА, ЩО БОГ НЕ ЗАЛИШИТЬ

До того як я приєдналася до Церкви, мій чоловік важко захворів. Я гаряче молилася і просила Бога, щоб мій чоловік не вмирав заради наших п'ятьох дітей і ще однієї, яку я чекала. Однак мої молитви були марними.

Коли чоловік помер, моя любов до Бога, моя віра і довіра до Нього також померли. Я була приголомшена обов'язками, які лягли на мої плечі. На щастя, поруч були мої батьки, і вони допомагали.

Через кілька років одного дня я почула, як у мої двері постукали. Там стояли двоє незнайомців, які дружньо усміхалися і тримали в руках книгу. Вони назвалися

місіонерами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я ніколи раніше не чула про їхню Церкву. Вони пішли, коли я сказала, що зайнята, але продовжувала думати про них.

Наступного дня я побачила, як вони показували книгу сусідці. Зацікавившись, я підійшла ближче. Місіонери помітили мене і знову запитали, чи можуть до мене прийти. Я була здивована своєю відповіддю: "Так, коли завгодно!"

Коли я слухала місіонерські уроки і вивчала Книгу Мормона, то зрозуміла помилки, яких припустилася в житті, покалася в гріхах і наблизилася до Бога. Однак, коли

мої батьки почули, що мене навчають старійшини, вони засмутилися. Вони погрожували зректися мене разом з моїми дітьми. Місіонери запропонували мені охреститися, але я відмовилася, бо ми не могли жити без підтримки моїх батьків.

Перш ніж піти старійшини попросили мене прочитати 3 Нефій 13:31–34. Коли я читала "шукайте найперше всього царства Бога і Його праведності, і все це додасться вам" (вірш 33), я знала, що Небесний Батько не залишить нас, якщо ми поставимо Його на перше місце і будемо виконувати Його заповіді. Коли місіонери повернулися, ми запланували день мого хрищення.

У день мого хрищення в голові звучав сердитий голос моєї мами. Я хвилювалася, однак увійшла у воду й охристілася. Потім я відчувала таке щастя, а після конфірмації членом Церкви й надання дару Святого Духа я відчула, що мої тягарі знято.

Коли батьки почули, що я приєдналася до Церкви, вони зреклися мене. Однак через рік ми помирилися, а після того охристілися дві мої сестри, отримавши на це дозвіл батьків.

Трое з моїх дітей згодом служили на місії повного дня, а невдовзі я святкуватиму 40 річницю свого членства у Церкві. Які великі благословення я отримала! А все завдяки тому, що двоє місіонерів, які постукали в мої двері, познайомили мене з Книгою Мормона і допомогли відновити любов до Бога та віру й довіру до Нього. ■

Абетемія Трухільйо, Албай, Філіппіни

У день свого хрищення я хвилювалася, однак увійшла у воду й охристілася.

ЩО МЕНІ ЗАСПІВАТИ?

Коли майже 40 років тому я служив місіонером повного дня в місті Левін у Новій Зеландії, кожного вівторка я грав на піаніно для дітей Початкового товариства. Я добре пам'ятаю чудові почуття, які мав до тих дітей, коли ми разом співали пісні Початкового товариства про євангельські принципи.

У лютому 2013 року я повернувся до Нової Зеландії під час відпустки. Оскільки я дуже люблю ходити в походи, то записався на чотириденний похід знаменитим маршрутом Мілфорд-трек в національному парку Фйордленд на Південному острові.

Зі мною було 3 американці та ще 37 мандрівників зі всього світу, в тому числі з Австралії, Бразилії, Англії, Фінляндії, Німеччини, Ізраїлю та Уругваю. Під час нашого походу ми ділилися думками, досвідом і поглядами настільки, наскільки нам дозволяв мовний бар'єр. Невдовзі, коли ми більше здружилися, культурні відмінності та упереджені думки розтанули.

Під кінець третього дня походу один з туристів, бажаючи ще більше

зміцнити нашу дружбу, підхопився на ноги й оголосив, що нам слід провести показ талантів. Він сказав, що буде першим. Цей чоловік захотів поділитися талантом оповідача, який він шліфував у своєму бізнес-офісі в Кесарії, Ізраїль. Він добре розповів свою історію, тож сказав, що хоче розповісти ще одну. Але після того, як він зробив кілька не дуже цікавих коментарів, я зрозумів, що вечір може перетворитися на щось дуже нудне.

Поки він говорив, я відчув сильне спонукання заспівати для всіх присутніх. Але що ж мені заспівати для своїх нових друзів зі всього світу? Відповідь надійшла дуже переконливо: "Я Божее дитя" (*Гімни*, №. 186).

Я хвилювався, але мене сповнили спогади і любов, які я відчував до дітей з Початкового товариства Нової Зеландії. Я звівся на ноги і пояснив, що хочу заспівати особливу пісню, яку майже 40 років тому співав з дітьми в Новій Зеландії. Я пояснив, що був місіонером, навчав тих дітей і полюбив їх. Потім я мовчки помолився, попросивши

допомогти заспівати так, щоб це благословило всіх присутніх.

Я добре виконав пісню і після цього міг відчувати Духа. Мої нові друзі усміхалися. Здавалося, що пісня відкрила їхні серця. Невдовзі підвелися інші й також почали ділитися своїми музичними талантами. Четверо жінок, які раніше не дуже хотіли брати участь, заспівали підбірку гімнів своєї церкви. Ще один турист навчав нас єврейської народної пісні.

У кінці нашого показу талантів прекрасна молода жінка з Австралії заспівала три пісні своєю рідною мовою маорі. Дійсно, Дух Небесного Батька почив на нас і допоміг усвідомити, що ми всі діти Бога, а "не чужі й не прихоськи" (Ефесянам 2:19) з різних країн.

Я вдячний за тих дітей Початкового товариства у маленькому містечку Левін, які допомогли мені зрозуміти істину—що всі ми є дітьми нашого Небесного Батька. Я такий радий, що ті спогади дали мені сміливість свідчити за допомогою пісні. ■

Девід М. Фліттон, шт. Юта, США

Я відчув сильне спонукання заспівати для всіх присутніх. Але що ж мені заспівати для своїх нових друзів зі всього світу?

**Подібно до
морських течій
Божественний
вплив може
скеровувати нас
до Його плану для
нашого життя.**

ДІЯТИ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ ТАК

ніби на роки

Денніс С. Гонт

Як і багато дітей, я мріяв про те, що буду робити, коли стану дорослим. Особисто я був *переконаний*, що стану пожежником на Місяці. Мій п'ятирічний розум не допускав навіть найменшої можливості того, що моє життя може розгортатися якимось іншим чином. Я підозрюю, що більшість людей у дитинстві мріяли про те, ким ми станемо, коли виростемо. Я також підозрюю, що в якусь мить більшість з нас озираються на своє життя і вигукують: “Це ж зовсім не те, на що я сподівався!”

Два уривки з Писань допомагають нам бачити перспективу в житті: Перший:

“Бо ваші думки—не Мої це думки, а дороги Мої—то не ваші дороги, говорить Господь.

Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої—за ваші думки” (Ісаїя 55:8–9).

Другий: “[Бог] не робить нічого,

крім того, що на благо світові; бо Він ... любить світ” (2 Нефій 26:24).

Ці уривки навчають нас, що все, що робить Небесний Батько, навіть якщо ми й не розуміємо, чому, зрештою обертається нам на користь. І оскільки Божі думки і дороги є вищими за наші, нам слід піднести своє життя, аби воно більше відповідало Його планові для нас.

У пошуках розуміння

Іноді ми говоримо про те, як діти Ізраїля блукали 40 років, перш ніж

їм було дозволено увійти до обіцяної землі. Хмара або стовп вогню зависали над скинією, коли вони зупинялися, а коли хмара починала рухатися, табір також вирушав у дорогу (див. Числа 9:15–18, 21–23). Я думаю, що ці 40 років, які люди блукали в пустині, вони також намагалися зрозуміти, куди вони підуть, коли і де вони зупиняться, і коли ж нарешті дійдуть до обіцяної землі.

Ця історія є дуже символічною. Оскільки кожен з нас подорожує своєю пустинею в цьому житті, ми хочемо досягнути “обіцяної землі”, де будемо вічно жити з Богом. Він пообіцяв нас туди вести. І хоча кожному необхідно йти тим самим шляхом—бути слухняними, каятися, отримати обряди священства і з вірою витерпіти—життя кожної людини є унікальним.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Господь спрямував потоки божественного впливу на ваше

життя, що будуть вас скеровувати здійснення вашого особистого плану, який Він призначив для вашого земного життя. Прагніть через Духа визначити напрямок, який Господь дає вам у житті, і постійно ним іти. Все підпорядкуйте цьому напрямку. Прийміть рішення охоче виявляти свободу волі і прийняти його”¹.

Поміркуйте, що було важче знести табору Ізраїля: провести рік у неприємному місці чи залишити гарне місце через два дні? Думаю, що обидві ситуації були випробуванням їхньої віри.

Так само відбувається і з нами. Ми можемо бути незадоволені своїми обставинами і таким чином витратити час на роздуми, коли ж усе зміниться. Або ми можемо відчувати неочікувану зміну в звичному для нас ритмі життя. Наше щастя значною мірою визначатиметься тим, як ми вирішимо реагувати на ці обставини. І якщо ми витрачаємо життя на порожні роздуми, поки знаходимося в процесі пошуку, то можемо пропустити чудові нагоди для духовного зростання.

Іди і зроби щось сьогодні

Навесні 1831 року святі почали збиратися в Кертленді, шт. Огайо. Член Церкви, якого звали Ліман Коуплі, погодився на те, що група людей з Коулсвілля, шт. Нью-Йорк, зупиниться на його фермі в Томпсоні, неподалік від Кертленда. У травні 1831 року Господь дав таке одкровення пророкові Джозефу Сміту:

“І Я освячу для них цю землю на короткий час, доки Я, Господь, не забезпечу їх інакше і не накажу їм піти звідси;

А час і день не дано їм, отже нехай *діють на цій землі так, ніби на роки*, і це обернеться їм на благо” (УЗ 51:16–17; курсив додано).

Подібно до дітей Ізраїля, які йшли за хмарою в пустині, ці святі знали, що вони не будуть постійно жити на фермі Коуплі. У якийсь момент вони підуть далі. Однак

Ми можемо бути незадоволені своїми обставинами і таким чином витратити час на роздуми, коли все зміниться. Якщо ми так робимо, то можемо пропустити чудові нагоди для духовного зростання.

скільки б вони там не залишалися, вони мали діяти так, ніби збиралися там жити багато років.

То чому ж Господь дав їм цю пораду? Хтось може опустив руки, живучи у фургоні чи в наметі серед багнистого поля, бачачи, що інші живуть краще. Господня порада, ймовірно, змінила їхнє бачення, перетворивши пригнічення на надію.

Так само, коли ми бачимо, що у інших людей є те, про що ми мріяли—гарна сім'я, будинок,

робота і чіткий напрямок у житті—ми можемо занепасти духом. Наприклад, якщо ми знаємо, що не будемо у приході або філії довгий час, то можемо подумати: “Навіщо мені приймати покликання? Навіщо з кимось знайомитися?” Ми все ж таки ходимо до церкви, але не отримуємо усього, що могли б отримати. Якщо ми зосереджуємо своє життя на тому, чого ми *не маємо*, то не зможемо по-справжньому бути вдячними за те, що *дійсно* маємо.

Як ми співаємо в одному з наших гімнів: “Якщо хочеш прекрасним цей світ зробити, то можливості *легко* знайти. Ти їх не пропускай, марно часу не гай, сьогодні добро ти чини”².

Якщо ми “ді[ємо] на цій землі так, ніби на роки”, ми починаємо бачити можливості, які могли не помічати раніше. Ми також можемо бачити, що деякі з цих можливостей можуть більше ніколи не з'явитися на нашому шляху. Тоді ми думаємо: “Оскільки я тут, я буду долучатися, зроблю все якнайкраще і буду щасливим. Я й надалі буду сподіватися на майбутнє, але тим часом я зроблю щось хороше тут”. У цьому полягає різниця між бродінням по воді та справжнім плаванням.

Так склалося, що святі не затрималися в Томпсоні надовго. Ліман Коуплі порушив своє обіцяння дозволити святим зупинитися на своїх землях. Згодом Господь послав цих святих до Міссурі, але вони зробили все, що могли, поки жили на полі

цього фермера, і Господь їх за це благословив.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, сказав: “Часто глибокі долини нашого сьогодення можна зрозуміти лише озируючись на них з висоти гір майбутнього досвіду. Часто ми не можемо побачити Господню руку в нашому житті, поки не закінчаться випробування. Часто найважчі часи нашого існування є важливими будівельними блоками, які формують фундамент нашого

характеру і прокладають дорогу майбутнім можливостям, розумінню і щастю”³.

Не живіть минулим

Іноді ми маємо труднощі, наполягаючи на тому, щоб усе відбувалося відповідно до нашого розкладу, таким чином не довіряючи Господу.

Поміркуйте над історією про вихід Легія з Єрусалима з точки зору Ламана і Лемуїла. Їхнє комфортне життя раптом припинилося, коли Легій сказав сім’ї, що треба втікати,

бо Єрусалим буде зруйновано. Вони вирушили в дорогу—і лише для того, щоб невдовзі повернутися, аби взяти пластини з латуні у Лавана. Увесь час вони брели сувоюрою пустелею лише для того, щоб Лаван украв їхні дорогоцінності й намагався їх убити? Я б теж дуже засмутився!

І на додачу до всього, бачачи, що Єрусалим виглядає так само, Ламан і Лемуїл ще більше розлютилися. Я не знаю, чи, повернувшись, вони сподівалися побачити згарище, над яким здійснюється дим, але можу собі уявити, про що вони думали: “Чи не казали нам, що Єрусалим буде зруйновано? Навіщо ми марнуємо час у пустині, якщо тут життя іде, як завжди?” У будь-якому випадку, усе дуже швидко закінчилося тим, що вони побили Нефія та Сама (див. 1 Нефій 3:29).

Коли життя іде не так, як ми запланували, коли ми думаємо, що стовп вогню ніколи не рухається достатньо швидко, коли, озируючись, ми бачимо лише фермерське поле, ми також можемо занепасти духом до такої міри, що, як Ламан і Лемуїл, будемо ставити під сумнів нашу віру й висловлювати незадоволення Богом.

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926–2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Якщо ми надто нетерпляче ставимось до розкладу, складеного всезнаючим Богом, то дійсно можемо казати, що знаємо, що для нас є кращим. Хіба не дивно, що ми, які носимо годинник, хочемо радити Тому,

Хто керує космічними годинниками і календарями”⁴.

Звичайно ж, життя не завжди легке, і не знаю, чи хтось, у тому числі я, може сказати, що життя склаалося саме так, як мріялося. Але я також знаю багатьох людей, які скажуть, що незважаючи ні на що, вони щасливі у житті—навіть якщо їм не вдалося стати пожежниками на Місяці!

Це позитивне ставлення формується, коли ми вірно і з оптимізмом ідемо за Господом через наші пустині. Якщо ми так чинимо, то одного дня побачимо, що досвід, здобутий в пустині, був не таким уже й поганим, як нам здавалося. Ми можемо навіть припустити, що він був гідний тих зусиль. Кожному з нас Господь каже:

“Продовжуйте з терпінням, доки вас не буде вдосконалено.

Не давайте своєму розуму відвернутися; і коли ви будете гідними, у Мій належний час, ви побачите і пізнаєте” (УЗ 67:13–14). ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Щоб дізнатися, як бути вдячними, незалежно від власних обставин, зверніться до виступу президента Дітера Ф. Ухтдорфа на квітневій генеральній конференції “Вдячні за будь-яких обставин” у травневому випуску або на conference.lds.org.

ПОСИЛАННЯ

1. Річард Г. Скотт, “Він живий”, *Ліягона*, січ. 2000, с. 105.
2. “Чи зробив я сьогодні добро?”, *Гімни*, № 132.
3. Дітер Ф. Ухтдорф, “Продовжуйте з терпінням”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 58.
4. Ніл А. Максвелл, “Надія через Спокуту Ісуса Христа”, *Ліягона*, січ. 1999, с. 72.

Небесний Батько сказав “ні” і “так”

Я подумала, що Небесний Батько сказав “ні”, але насправді Він сказав “так” кращому плану в моєму житті.

Анджеліка Хегмен

Навчаючись у випускному класі середньої школи у Швеції, я подала документи для вступу до Університету Бригама Янга в Юті. Була лише одна проблема: як би гаряче я не молилася Богові, прагнучи отримати підтвердження свого рішення, я ніколи не відчувала, що роблю правильно. Я думала: “Відповідь не може бути негативною. З будь-якого боку рішення навчатися в УБЯ здається правильним, особливо беручи до уваги, що я хочу мати храмовий шлюб і у мене більше перспектив в УБЯ, ніж у Швеції”. Але це не було правильним. Не для мене. Не в той час.

Розчарована, я облишила плани навчатися в УБЯ і подала документи до одного зі шведських університетів. Приблизно в той час, коли я мала б вирушати за своїми пригодами до УБЯ, я закохалася в Йонаса—хлопця, який щойно повернувся з місії. Хоча ми, ймовірно, були разом на кількох молодіжних заходах до того, як Йонас поїхав на місію, я ніколи його не помічала. Як

я могла не помічати його харизму і заразливий сміх, залишається загадкою!

Коли ми почали зустрічатися, Йонас сказав, що подав документи до УБЯ і сподівався розпочати навчання в наступному семестрі. Після першого семестру його навчання у Прово ми одружилися в храмі й почали разом навчатися в УБЯ, закінчивши навчання в один день.

Зараз, озираючись назад, я бачу, чому Небесний Батько спочатку відповів “ні”, а насправді “не зараз”, коли я гаряче молилася стосовно навчання в УБЯ. Хоча Він заперечно відповів на моє прохання у той конкретний момент, у дійсності Він ствердно відповів на бажання, яке було набагато важливішим. Ще дівчиною я часто молилася про те, щоб зустріти свого майбутнього чоловіка у відповідний час. Ми могли зустрітися в УБЯ, але я переконана, що відповідно до величнішого плану нам з Йонасом необхідно було знайти одне одного у Швеції. Ймовірно, багато із заперечних відповідей Небесного Батька на наші молитви є складовою схвальної відповіді на кращі плани для нашого життя.

Нехай буде Твоя воля.

У Гефсиманському саду Ісус Христос дуже гаряче молився, говорячи: “Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене”. Потім Він додав: “Та проте,—не як Я хочу, а як Ти” (Матвій 26:39). Ісус Христос вирішив випити гірку чашу, оскільки знав, що це було частиною

більшого плану Бога—надати Спасителя, Який би викупив гріхи всіх людей (див. 3 Нефій 11:11).

Так само ми знаємо, що Небесний Батько має план для нашого життя. Хоча ми можемо не знати всіх подробиць Божого плану для нас, ми можемо довіряти відповідям Небесного Батька на наші молитви і казати: “Нехай буде Твоя воля”.

Христос підпорядкував Свою волю Божій волі, і величний план, який включав Спасителеву Спокуту, вступив у дію. Так само й ми, коли підпорядковуємо свою волю Божій волі, Небесний Батько може відкрити більший план для нас. З плином нашого життя ми можемо отримувати благословення, про які Ісус Христос молився Своему

Батькові у заступницькій молитві: “Щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я—у Тобі, щоб одно були в Нас і вони” (Іван 17:21).

Яка я вдячна, що іноді Небесний Батько з любов’ю тихо відповідає “ні” на деякі наші молитви, аби потім впевнено сказати “так” у відповідь на інші. ■

Автор живе в штаті Каліфорнія, США.

БОГ БАЧИТЬ БІЛЬШУ КАРТИНУ.

“Яке надзвичайне джерело могуті,

сили і вітшення доступне кожному з нас! Той, Хто знає нас краще, ніж ми знаємо себе, Той, Хто бачить усю картину і знає кінець від початку, запевнив нас, що Він буде поруч, аби надати допомогу, якщо ми попросимо. Ми маємо обіцяння: “Моліться завжди і будьте віруючими, і все спрацює вам на благо” [УЗ 90:24]”.

Президент Томас С. Монсон, “Ми ніколи не самотні”, *Лягона*, лист. 2013, с. 121.

ІСТИНИ, ЯКІ ОБОВ'ЯЗКОВО ТРЕБА ЗНАТИ

Якщо ви спіткнулися або на якийсь час збилися з дороги, ви можете рухатися вперед з вірою і більше не блукати світом туди і сюди.

**Президент
Бойд К. Пекер**
Президент
Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Дехто з молодих людей має запитання і шукає напрямку. Інші не знають, як віддалилися від євангельського шляху, і як їм тепер повернутися. Хоча я звертаюся до всіх, однак у першу чергу до того, хто шукає.

Ваш духовний рахунок

Усі ми живемо за рахунок духовного кредиту. Так чи інакше рахунок зростає і зростає. Якщо ви сплачуєте його регулярно, то вам немає чого хвилюватися. Невдовзі ви станете дисциплінованими і знатимете, що попереду чекає день розплати. Навчіться регулярно сплачувати по своїх духовних рахунках, не накопичуючи відсоток і штрафні санкції.

Оскільки ви проходите випробування, то природно, що ви будете помилятися. Я припускаю, що ви зробили у своєму житті щось таке, про що жалкуєте, щось таке, чого не можете навіть пробачити. Отже, ви несете тягар. Можливо, ви відчуваєте свою фізичну й розумову недосконалість, вас непокоїть чи гнітить тягар духовного рахунку з позначкою “прострочений”. Коли в моменти спокійного розмірковування (яких багато з нас намагаються уникнути)

ви щиро поглянете правді у вічі, то чи не знайдуться якісь недоведені до кінця справи, що непокоять вас? Чи чиста ваша совість? Що ви відчуваєте—певний спокій, чи вину за щось мале або велике?

Надто часто ми отримуємо листи від тих, хто припустився трагічних помилок і страждає від тягарів. Вони благають: “Чи можу я коли-небудь отримати прощення? Чи зможу я колись змінитися?” Відповідь: так! (Див. 1 Коринтянам 10:13).

Покаяння приносить полегшення

Євангелія навчає, що полегшення від страждань і вини можна заслужити шляхом покаяння. За винятком тих небагатьох, дуже небагатьох, яких призначено до загибелі після того як вони, пізнавши повноту, зреклися її, немає такої звички, ні схильності, ні бунту, ні провини, ні образи—великих чи малих,—які позбавляють обіцяння повного прощення. Що б не сталося з вами у житті, Господь підготував шлях повернення, якщо ви будете прислухатися до спонукань Святого Духа.

Дехто відчуває непереборне спонукання, спокусу, яка постійно крутиться в думках, яка може стати звичкою, а потім

згубною звичкою. Ми відчуваємо схильність до певної провини і гріха і виправдовуємо себе, кажучи, що в цьому немає вини, бо ми такими народилися. Ми потрапляємо в пастку, а потім приходять біль і муки, які може зцілити лише Спаситель. Ви маєте силу зупинитися і бути викупленими.

Гримуча змія під назвою порнографія

Президент Меріон Дж. Ромні (1897–1988), перший радник у Першому Президентстві, якось сказав мені: “Не просто кажи їм так, щоб вони лише зрозуміли; кажи так, щоб вони зрозуміли безпомилково”.

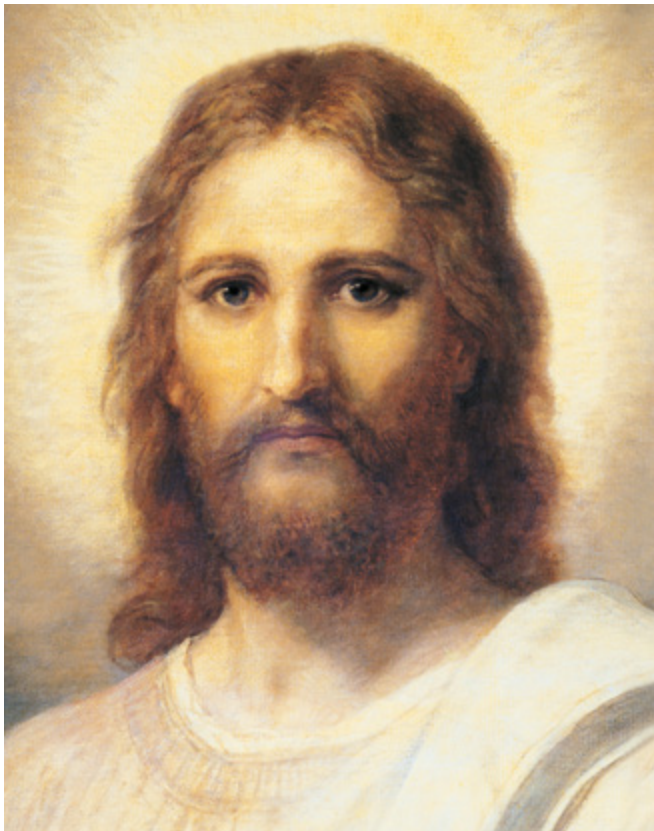
Тож слухайте! Я казатиму просто, як той, кого покликано і хто зобов'язаний робити це.

Збирати або переглядати порнографію—це те ж саме, що й носити у своєму рюкзаку гримучу змію.

Ви живете у час, коли пошесть порнографії поширилася по всьому світу. Її важко уникнути. Порнографія бере на приціл ту частину вашої природи, завдяки якій ви даєте початок новому життю.

Потурання порнографії призведе до труднощів, розлучення, хвороб і десятків інших неприємностей. В ній немає жодної часточки невинності. Збирати порнографічні зображення, переглядати їх або поширювати їх в будь-якому вигляді—це те ж саме, що й носити у своєму рюкзаку гримучу змію. Ви наражаєтеся на небезпеку зазнати укусу духовної змії з її смертоносною отрутою. Легко зрозуміти, що у світі, в якому ми живемо, ви, не бажаючи того, опиняєтеся під впливом порнографії—ви читаете її або дивитеся, не усвідомлюючи страшних

наслідків. Якщо сказане стосується вас, я хочу, щоб ви перестали це робити. Зупиніться зараз же!

Книга Мормона навчає, що всі “люди достатньо навчені, щоб відрізнити добро від зла” (2 Нефій 2:5). І це поширюється й на вас. Ви знаєте, що є правильним, а що хибним. Будьте дуже обережними і не перетніть цю межу.

Хоча в більшості провин можна приватно зізнатися Господу, є й такі, що вимагають більшого, аби отримати прощення. Якщо ваші помилки були серйозними, ви повинні зустрітися зі своїм єпископом. У інших випадках буде достатньо звичайного, спокійного особистого зізнання. Однак пам’ятайте, що чудовий ранок прощення не завжди настає відразу. Якщо ви спочатку спіткнетесь—не здавайтесь. Подолання відчаю є частиною цього тесту. Не здавайтесь! І, як я вже радив раніше, після того, як ви зізнаєтеся в гріхах і відмовитеся від них, не озирайтеся.

Господь завжди поруч. Він готовий страждати й сплатити за покарання, якщо ви готові прийняти Його своїм Викупителем.

Спасителеві страждання за наші гріхи

Як смертні особи, ми, насправді, не можемо повною мірою зрозуміти, як Він здійснив Свою викупительну

жертву. Але зараз *як* не є настільки важливим у порівнянні з тим, *чому* Він страждав. Чому Він зробив це для вас і для мене, для всіх людей? Він зробив це через любов до Бога Батька і до всіх людей. “Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх” (Іван 15:13).

У Гефсиманії Христос відійшов від Своїх Апостолів, щоб помолитися. Ми не в змозі усвідомити, що там відбувалося! Але ми точно знаємо, що Він здійснив Спокуту. Він добровільно взяв на Себе помилки, гріхи і провини, сумніви і страхи всього світу. Він відстраждав за нас, щоб нам не страждати.

Отримати повне прощення можливо

Якщо ви спіткнулися або на якийсь час збилися з дороги, якщо ви відчуваєте, що супротивник взяв вас у полон, ви можете рухатися вперед з вірою і більше не блукати світом туди і сюди. Є ті, хто завжди готові привести вас назад до миру і безпеки. Благодать Божа, як написано про це в Писаннях, приходить “після всього, що [ви] може[те] зробити” (2 Нефій 25:23). На мою думку, сама можливість цього є однією з істин, яку найбільше варто знати.

Я обіцяю, що яскравий ранок прощення настане. Тоді “мир Божий, що вищий від усякого розуму” (Филип’янам 4:7) знову прийде у ваше життя. Це буде подібно сходу сонця, і ви, і Він “не буд[ете] вже згадувати [вашого] гріха” (Єремія 31:34). Як ви будете знати, що вас прощено? Ви будете знати! (Див. Мосія 4:1–3).

Це те, чого я прийшов навчати тих з вас, хто в біді. Він прийде і вирішить проблему, яку ви не можете вирішити, але вам доведеться сплатити ціну. Якщо ви цього не зробите, нічого не відбудеться. Він дуже добрий правитель у тому розумінні, що Він завжди сплачує необхідну ціну, але Він хоче, щоб ви робили те, що належить, навіть якщо це болісно.

Я люблю Господа, і я люблю Батька, Який послав Його. Ми можемо покласти перед Ним свої тягарі розчарувань, гріха і вини, і, згідно з Його великодушними умовами, кожен платіж на нашому рахунку буде позначено як “повністю сплачений”. (Див. Ісая 1:18–19.)

Живіть з вірою і залишайтеся гідними

Вірш з Писань: “Вчися мудрості змолodu; так, вчися змолodu виконувати заповіді Бога” (Алма 37:35) є запрошенням, що супроводжується обіцанням миру й захисту від супротивника. (Див. також 1 Тимофію 4:12).

Не сподівайтесь, що життя буде безхмарним. Навіть у тих, хто живе як слід, іноді все буде йти шкереберть. Дивіться на кожне життєве випробування з оптимізмом і впевненістю, і ви матимете мир і віру, які підтримуватимуть вас зараз і в майбутньому.

Я твердо вірю, що тих, хто ще не отримав усі благословення, які, як ви вважаєте, ви хочете і повинні мати, не буде позбавлено ні можливості, ні нагоди, необхідних для викуплення і спасіння, якщо ви будете вірними. Залишайтеся гідними; майте надію, терпіння і моліться.

Усе стане на свої місця. Дар Святого Духа буде вас вести і направляти ваші вчинки.

Я знаю вас, молодь Церкви, і я розумію, що ви не досконалі, але ви йдете вперед. Будьте відважні. Знайте, що будь-яка людина, яка має тіло, має владу над тим, хто тіла не має¹. Сатані було відмовлено в можливості отримати тіло, тому, коли перед вами постануть спокуси, знайте, ви сильніші за всі ті спокуси, якщо будете виявляти свободу волі, дану Адаму і Єві в саду і передану через усі покоління вам. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 6 листопада 2011 р. Повний текст англійською мовою можна знайти на сайті speeches.byu.edu/speeches.byu.edu.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 212.

Я обіцяю, що яскравий ранок прощення настане.

МІСЦЕ ДЛЯ НАС

НОРМИ І ДРУЗИ

Оскільки я ходила до школи, то мала друзів, які не розуміли моральних норм нашої релігії. Спочатку було важко, але з часом вони звикли до того, що я залишаюсь морально чистою. Я поставила собі в житті мету: бути чистою і незаплямованою, і це правило чудово діяло як для мене, так і для тих, хто звик мене критикувати. З часом повага, спокій і радість стали звичними в нашому колі люблячих друзів.

Віторія М., Бразилія

ПРОЩАТИ СВОЇХ ДРУЗІВ

Як єдиний член Церкви у компанії однолітків, часом я відчував, що друзі мене ображають. Іноді вони засуджують і критикують мою релігію. Я почуваюся таким самотнім, однак я вдячний за те, що знаю церковні норми.

Коли друзі мене ображають, я намагаюся упокоритися і

уникати суперечок, бо я знаю, що суперечки—це зло. Коли вони починають обговорювати певні питання стосовно Церкви, я просто свідчу про свою віру в євангелію.

Я завжди пробачаю друзів, незалежно від того, чи вибачаються вони. Прощення—це більше, ніж сказати: “Вибачення приймаються” або “Та нічого”, бо прощення має глибоке значення: Ісус Христос викупив наші гріхи, аби Небесний Батько міг нас простити.

І хоча друзі зараз не розуміють моєї віри, я знаю, що можу бути Божим знаряддям, навчаючи їх євангелії. Я допомагаю їм, і в той же час допомагаю собі зростати духовно та готуватися до служіння на місії.
Джошуа В., Філіппіни

ОДИН З МОЇХ УЛЮБЛЕНИХ ВІРШІВ

Наш Небесний Батько вдається до малого і простого (див. Алма 37:6), аби просувати Свою роботу.

Джозеф Сміт не був великою людиною в очах світу, однак Бог використовував його для відновлення Церкви. Дуже проста річ

стала причиною Відновлення: молитва. Не думайте, що ви надто маленькі для роботи у Господньому винограднику. Показуючи гарний приклад, ви можете допомогати своїм сусідам стати членами Церкви. Богові не потрібні надзвичайні особистості, а лише люди, які є вірними і слухняними.

Ронік Р., Гаїті

НАПАРНИКИ В МІСІОНЕРСЬКІЙ РОБОТІ

Ваша сім'я може допомагати об'єднувати сім'ю Бога.
Усі ви можете ділитися євангелією природним і приємним чином.

(Див. М. Рассел Баллард, "Надійтесь на Господа", *Ліягона*, лист. 2013, с. 43).

МІСІОНЕРИ З БАНАНОВИМ ХЛІБОМ

Коли ці молоді чоловіки пригощають банановим хлібом, вони благословляють безліч життів, у тому числі і своє.

Мінді Рей Фрідмен

Співробітник редакції церковних журналів

Якби вам хтось запропонував шматочок бананового хліба, як би ви відреагували? Саме таким чином юнаки в Еквадорі починають розмову про євангелію.

Кожні два місяці вони проводять місіонерський день, організовуючи дні відкритих дверей у різних місцях на території свого приходу. Вони діляться на кілька команд, до кожної з яких входить молодий чоловік, місіонер повного дня або колишній місіонер, що недавно повернувся, та старійшина чи первосвященик. Деякі групи працюють в наметі, інші розмовляють з людьми

в парку, а ще інші ходять від дому до дому.

Коли вони когось зустрічають, то пропонують шматочок бананового хліба. Якщо людина пригощається, їй кажуть, що хоча банановий хліб смачний і корисний для організму, у місіонерів є послання, яке буде дуже поживним для духу людини. Після цього юнаки зі своїми напарниками запрошують людину зустрітися з місіонерами. Таким чином за пару годин вони знаходять 40–50 чоловік, готових спілкуватися з місіонерами.

Молоді чоловіки також дружать з членами своїх кворумів. У суботу

вони зустрічаються на заході Товариства молодих чоловіків і працюють над програмою “Обо-в’язок перед Богом”. Потім вони відвідують менш активних членів свого кворуму. Вони заохочують їх приходити до церкви та запрошують до участі в спортивних іграх чи інших заходах.

Таким чином та іншими способами ці юнаки готуються до місіонерського служіння упродовж усього життя. Двоє з них (справа) розповідають, як цей досвід допоміг їм зміцнитися й отримати натхнення.

ФОТОГРАФІЇ ПРИХОДУ ЛЮБ’ЯЗНО НАДАНІ ПОЛЬЩО ЗАМБРАНО

ЄВАНГЕЛІЯ ЗМІНИЛА МЕНЕ

Я у Церкві вже п'ять років. Мої батьки не належать до Церкви, але мій дядько Хорхе є президентом Товариства молодих чоловіків, і він мене дуже підтримує. Я такий вдячний єпископу за його постійну підтримку і заохочення.

Я вирішив ближче познайомитися з Церквою після проведення одного з місіонерських днів у приході. То був один з перших заходів, який спонукав мене приєднатися до Церкви. Коли я був дияконом, учителем, а зараз священиком, мої провідники завжди підтримували й заохочували до участі в усіх місіонерських заходах. Мені подобаються дні відкритих дверей, де я маю можливість ділитися з іншими благословеннями членства в Христовій Церкві. Найбільше натхнення приносять

мені заходи, під час яких ми служимо. Вони дають можливість служити моїм ближнім, як цього навчав Ісус.

Рік тому мої молодші брати—15-річний Луїс і 12-річний Ізраель—приєдналися до Церкви. Разом ми працювали над проектами за програмою “Обов’язок перед Богом”, і з часу їхнього хрищення ми чудово проводили час, працюючи разом. Усі молоді чоловіки у приході дуже згуртовані, і ми підтримуємо один одного.

Я знаю, що хрищення—це ворота до небесного царства. Коли ми служимо нашим ближнім, то ми служимо Богові (див. Мосія 2:17). Місіонерська робота благословляє сім’ї, і я знаю, що моє життя змінилося завдяки євангелії.

Альваро Т., 17 років

Я НАВЧАЮСЯ СВОЇМ ОБОВ’ЯЗКАМ

Будучи дияконом, я засвоїв свої обов’язки завдяки підтримці батьків і провідників та працюючи над цілями, що містяться в брошурі “Обов’язок перед Богом”. Коли я став учителем, то багато чого дізнався, служачи домашнім учителем, беручи участь у днях відкритих дверей під час місіонерських днів, ділячись банановим хлібом, відвідуючи спільні заходи і беручи участь у заходах приходу та колу.

Зараз, будучи священиком, я більше зосереджуюся на місіонерській роботі. Працюючи з президентом Товариства молодих чоловіків і помічником єпископа, я багато чого навчився стосовно своїх обов’язків носія священства.

Наші провідники постійно запрошують нас ходити з ними і місіонерами повного дня, щоб познайомити нас з місіонерською роботою. Вони також заохочують нас читати Писання, особливо Книгу Мормона. Усе це мотивує і готує мене до отримання більшого священства і до служіння на місії повного дня.

Ісаак Г., 17 років

ВАШ МІСІОНЕРСЬКИЙ ДОСВІД

Як ви ділилися євангелією, використовуючи малі та прості засоби? Розкажіть свої історії, зайшовши на сайт liahona.lds.org і клацнувши на заголовку “Submit Your Work” або надіславши електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org.

ДИВО В АЕРОПОРТУ

Одне незначне спонукання може змінити життя на краще.

Томас Е. Робінсон III

Ящойно почав служити на місії в Японії, і мені було важко зрозуміти будь-кого, вже не кажучи про те, щоб познайомитися з ними. Було важко навчитися любити людей, яких я навіть не знав, особливо коли я не міг зрозуміти, що вони кажуть. Однак я робив зусилля, щоб показати їм мою любов, і був вдячний за їхні зусилля підтримати мене.

Кожного тижня ми з напарником отримували паляницю домашнього хліба від сестри нашого приходу, яку звали сестра Сенба. Вона виявляла свою любов до місіонерів тим, що пекла їм домашній хліб і писала невеличкі, але щирі листи.

Я був зворушений тим, що хтось про мене дбав. Я відчув, що маю якимось чином виявити їй свою вдячність. Я написав їй листа, в якому розповів, який я вдячний за неї і за жертву, на яку йде вона та її сім'я, допомагаючи місіонерам. Ми стали друзями, і я почав думати про неї, як про свою "другу маму".

Минали місяці. Рано-вранці у середу мені подзвонив президент місії і повідомив, що я переїжджаю до Окінави. Як тільки я поклав слухавку, мене сповнили почуття радості й суму. Мені було важко прощатися з цим місцем служіння. Мое серце стискалося після кожного телефонного дзвінка членам приходу, яким я повідомляв, що наступного дня відїжджаю. Прощатися з людьми, яких я так сильно полюбив, було важче, ніж я собі уявляв.

Коли я всім подзвонив, то помітив, що єдина людина, яка не відповіла на дзвінок,—це сестра Сенба. Мені було сумно, що я не можу попрощатися з членом Церкви, яка стала мені настільки близькою.

Наступного ранку разом зі ще двома місіонерами я поїхав до аеропорту. Коли ми підійшли до каси, щоб купити квитки, працівник сказав нам, що з наших карток неможливо зняти гроші. У нас не було готівки заплатити за квитки, а літак вирушав через 10 хвилин! Усі ми трое запанікували. Якщо ми не вилетимо цим рейсом, то пробудемо в аеропорту цілий день.

Але вся моя паніка перетворилася на спокій, коли я повернувся і побачив, як сестра Сенба йде аеропортом. Я був вражений її присутністю, оскільки вона не знала, о котрій годині наш рейс. Пробираючись до нас, вона усміхалася, і дала всім нам хліб, щоб ми взяли з собою в літак.

Коли ми пояснили, що можемо пропустити рейс, вона засмутилася.

Ніхто з нас не знав, що робити. Тоді сестра Сенба почала перебирати речі в своїй сумочці, відшукуючи те, що могло нам допомогти. Вона від радості підстрибнула, коли знайшла в сумочці невеликий конверт, у який тиждень тому поклала 50 тис. єнн—саме ту суму, яка була нам необхідна. Вона дала нам гроші, і ми змогли купити квитки вчасно. Ми були вдячні їй

ДІЙСНО, ГОСПОДЬ ЗДІЙСНЮЄ СВОЮ РОБОТУ МАЛИМИ ЗАСОБАМИ.

настільки, що навіть важко передати. Потім, попрощавшись, ми побігли на літак.

Коли літак злетів у небо, місіонер, який був зі мною, повернувся і сказав: “Хіба вона не дивовижна?! То було диво!”

Потім я зрозумів, наскільки дивовижним було все, що сталося. Після того він сказав: “Що написано в твоєму листі?” Я побачив, що він читав листа, який дала йому сестра Сенба. Коли я зрозумів, що і в мене є лист, то витягнув його і прочитав, що було написано на маленькому клаптику паперу і адресовано мені. Мені на очі навернулися сльози. У ньому було написано: “Я люблю тебе! Будь ласка, не забувай мене! Я ніколи тебе на забуду!”

У ту мить я відчував Духа сильніше, ніж будь-коли. Приклад сестри Сенби навчив мене, як важливо діяти за спонуканнями Духа—незалежно від того, якими б незначними і дивними вони не здавалися. Через ці спонукання ми здобуваємо силу змінювати життя на краще. Я знаю, що її прихід в аеропорт не був збігом обставин. То було диво.

Дійсно, Господь здійснює Свою роботу малими засобами. Яке це благословення для нас, членів Церкви, мати Його вплив на наше життя. То ж залишаймося гідними отримання цих спонукань і благословляймо життя дітей Божих. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Від редакції: Місія невдовзі повернула гроші сестрі Сенбі.

“Моя мама на роботі цілий день. Як я можу поліпшити наші з нею стосунки?”

Оскільки ти не часто бачишся з мамою, зроби все можливе, щоб той час, який ви дійсно проводите разом, використовувався добре. Ви можете поговорити з мамою, як цього досягнути. Вона також хоче мати з тобою хороші стосунки і допоможе тобі в цьому. Спробуй розпитати у неї, що їй більше до душі: повернутися з роботи у чистий дім?, зробити щось разом?, просто поговорити з тобою? Якщо ви будете разом регулярно робити щось із того, що приємно твоїй мамі, ваші стосунки покращаться.

Звичайно ж, ви можете запланувати спільні розваги, але будь-який змістовно проведений час разом—миття посуду або читання Писань—може бути чудовим способом зміцнення стосунків.

Також плануйте час для спілкування. Розуміння одне одного—це ключова складова хороших стосунків. Серед тем для обговорення може бути така: як розклад маминої роботи впливає на ваші з нею стосунки. Ви можете уникати непорозуміння, якщо поговорите про свої та про мамині сподівання.

Допоможе молитва. Сім'я є важливою для Небесного Батька, тож Він може надихати знанням того, як покращити стосунки з мамою. Не нехтуй спонуканням зробити те, що здається незначним (див. Алма 37:6). Обійми і усмішка, наприклад, можуть мати велике значення.

Напиши записку

Навіть якщо ви проводите дуже мало часу разом, ти все ж можеш виявити любов своїй мамі. Пиши їй змістовні

таємні записки. Коли вона читатиме їх на роботі, то буде думати про тебе. Роби для неї якомога більше. Думай про неї частіше і молися за неї. Проси Господа надихати тебе і дати спонукання стосовно того, як ти можеш покращувати ваші стосунки.

Іринка Е., 20 років, Одеса, Україна

Намагайся зрозуміти її

Намагайся зрозуміти її ситуацію, оскільки вона працює заради тебе. Ти можеш почати з того, що будеш допомагати їй вдома: прибирати, доглядати за братами і сестрами і готувати. Ви також можете ділитися з мамою віршами з Писань, разом молитися і робити разом те, що вам подобається.

Мороній М., 18 років, Чіуауа, Мексика

Проведіть особливу неділю

У якусь з неділь ми організовуємо особливі обіди або вечері, готуючи новий десерт.

Ми розмовляємо і в кінці співаємо гімни. Це зближує нас і допомагає стати кращими друзями!

Ребека Н., 12 років, Сан-Паулу, Бразилія

Проведи дослід

Ми плануємо час, щоб побути разом: проводимо домашні сімейні

вечори, граємо в ігри, ходимо на пляж, разом обідаємо. Усе це допомагає підтримувати хороші стосунки і живить їх. Коли у нас є непорозуміння, ми уникаємо критики. Я знаю, що іноді прошу дозволу не виконувати хатню роботу, але це вносить дисгармонію в дім. Як тільки я почала такий експеримент—менше скаржитися, говорити тихіше, допомагати більше з хатньою роботою і більше розмовляти з мамою—чудовий дух запанував у домі і ми стали більше співпрацювати.

Гленда С., 18 років, Баїя, Бразилія

Допомога вдома

Виконуй у домі не лишу ту роботу, про яку попросять, а трохи більше. Твоя мама працює увесь день. Якщо

їй треба буде робити менше роботи, коли вона приходить додому, то, ймовірно, вона буде щасливішою і матиме більше часу поговорити й щось зробити з тобою. Під час розмови ти можеш запитати, як пройшов її день. Це покаже їй, що ти дбаєш про неї, і допоможе перейти до інших тем для обговорення. Це зближить вас.

Хезер Б., 18 років, шт. Орегон, США

Знайди те, що подобається робити вам обом

Стосунки з моєю мамою стрімко почали покращуватися, коли я сказав: “Я хочу проводити з тобою більше часу, але не знаю, що робити чи як робити”. Настільні ігри стали

нашою улюбленою розвагою. Тож ми відводимо час для гри, сміху і спогадів. Коли ви відкриті зі своїми батьками, згодом вони стануть вашими найкращими товаришами. Ви зможете розмовляти з ними про все, і ви будете впевнені, що отримаєте чесну відповідь. Це ознака зрілих стосунків.

Ефрайм С., 15 років, Новий Південний Уельс, Австралія

Читайте разом Писання

Ви обоє може встановити ціль читати разом кожного дня хоча б усього п'ять хвилин Книгу Мормона або іншу церковну книгу. Це зміцнить ваші стосунки і буде жити вас словом Бога, щоб ви були готові зустріти новий день. Не забувайте також молитися Богові і просити про допомогу. Я знаю, що Він чує і любить вас.

Лаура М., 19 років, Кордова, Аргентина

БІЛЬШЕ НАВЧАЙТЕСЯ ВІД МАМИ

“Будь-ласка, подивіться на своїх вірних матерів, щоб

побачити ваш взірєць. Наслідуйте їх, а не знаменитостей, чий стандарт відрізняється від Господніх і чий цінності не відображають вічної перспективи. Подивіться на свою матір. Переймайте її сильні якості, її сміливість та вірність. Слухайте її. Може вона не така вправна у відправці SMS-повідомлень; у неї може навіть не бути сторінки у Facebook. Але в тому, що стосується серця і Господніх речей, вона має скарби знань.

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Матері і дочки”, Ліягона, трав. 2010, с. 19.

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Мої батьки недавно розлучилися. Я сердитий через те, що вони зруйнували нашу сім'ю. Як мені їх пробачити?”

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 10 вересня на сайт liahona.lds.org, електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org або поштою (див. адресу на с. 3).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) назву колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

**Бонні Л.
Оскарсон**

Генеральний президент Товариства молодих жінок

ЗАБУДЬ ПРО ГРАВІТАЦІЮ З ВІРОЮ—ВПЕРЕД

*Невпинно рухаючись вперед, ви можете
утримуватися вертикально, навіть якщо зовнішні
сили намагаються повалити вас.*

Я отримала свій перший двоколісний велосипед, коли мені було 8 років. За допомогою старшого брата і батька я, відчуваючи страх, почала поступово намагатися зрозуміти, як же на ньому їздити. Коли я дивилася на інших дітей, які з вітерцем їздили по вулиці туди й сюди, складалося важення, що це так легко. Я сіла на сидіння велосипеда, яке, як мені здавалося, знаходиться на висоті 3 м над землею, і зрозуміла, що абсолютно ніщо не втримає мене від падіння, і це було підтвердженням того, що закон гравітації існує і діє.

Коли я спробувала поїхати, то швидко зрозуміла, що можу тримати рівновагу, якщо постійно буду крутити педалі. Коли я вперше сіла на сидіння, то найменше хотіла збільшувати швидкість, оскільки ледве утримувала рівновагу. Але дуже швидко я зрозуміла мудрість і закони фізики, від яких залежить рух

вперед. Оскільки я продовжувала крутити педалі, то утримувалася у вертикальному положенні, уникаючи падіння на жорсткий бетон, який так і хотів здерти шкіру з моїх

Так само як ті, хто невпинно крутить педалі велосипеда, можуть утримуватися у вертикальному положенні попри вплив гравітації, так само й ті, кого спрямовує Святий Дух в усьому, що вони роблять, можуть протистояти впливові супротивника.

рук і ніг. Невдовзі я з вітерцем їздила по вулицях разом зі своїми друзями.

Це стосується і життя за євангелією та норм, що містяться у

брошурі *Заради зміцнення молоді*. Необхідно мати віру, щоб вірити в те, що невпинно виконуючи поради Першого Президентства, які містяться в цій брошурі, ми матимемо збалансоване і стабільне життя. Нас буде скеровано туди, куди ми хочемо піти.

Нам треба постійно рухатися, аби не впасти. Щоб це зробити, нам слід постійно і вірно виконувати такі дії:

- Молитися вранці та ввечері.
- Щоденно вивчати Писання.
- Відвідувати церковні збори і бути гідними причастя.
- Служити людям навколо нас.
- Бути гідними відвідування храму.

Усі ці дії дають нам можливість рухатися вперед у правильному напрямку.

Ось чому читання і добре знання норм, описаних у брошурі *Заради*

зміцнення молоді, допоможе переконатися, що ми робимо той вибір, який відповідає Божим нормам. Життя за цими принципами і дотримання норм запрошує Святого Духа бути нашим постійним супутником. Так само як ті, хто невпинно крутить педалі велосипеда, можуть утримуватися у вертикальному положенні попри вплив гравітації, так само й ті, кого спрямовує Святий Дух в усьому, що вони роблять, можуть протистояти впливові супротивника.

Який пункт призначення ви собі подумки намітили, просуваючись уперед? Для всіх молодих чоловіків Ааронового священства підготовка до місії повного дня є важливою у процесі просування вперед. Для всієї молоді підготовка до храму й отримання ендаументу шляхом укладання й дотримання священних завітів має також стати першочерговою метою.

Як сказано у зверненні Першого Президентства, що міститься на початку брошури *Заради зміцнення молоді*: “Що б ви не робили, не випускайте храм з поля вашого зору. В храмі ви отримаєте найвеличніші з усіх Господніх благословень, включаючи шлюб на час і на вічність”¹. Вам може здаватися, що ще довго чекати на час, коли ви укладете завіт вічного шлюбу в домі Господа і станете праведними чоловіками та жінками, батьками і матерями, однак підготовку треба розпочати вже зараз. Усе це приводить до більш славетної і величної мети—вічного життя з нашим Небесним Батьком.

Один з моїх улюблених уривків з Писань підсумовує, що нам треба робити, аби й далі рухатися до наших цілей: “Отже, ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога

і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20).

Так само як я засвоїла ще восьмирічною дівчинкою, що необхідно постійно крутити педалі, аби не піддатися гравітації й утримувати рівновагу на велосипеді, важливо також, щоб усі ми невпинно рухалися вперед з вірою, покладаючись на пораду сучасних пророків і люблячого Небесного Батька. Це допоможе нам не впасти. Деякі наші цілі зовсім поряд, у той час як для досягнення інших необхідно буде все життя залишатися праведними. Обіцяння того, що чекає в кінці шляху, якщо ми залишимося вірними, є певними і славетними та вартими подорожі. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Заради зміцнення молоді* (2011), с. ii.

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:
Шлюб і сім'я

ШЛЮБ ТОГО ВАРТИЙ

“Бути у шлюбі—це так чудово. Шлюб—прекрасний. З часом ви почнете однаково думати і мати однакові уявлення і враження. У вас бувають часи надзвичайного щастя, часи випробувань і часи бід, але Господь вестиме вас разом у цьому досвіді зростання”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Вічні благословення шлюбу”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 96.

ЧОМУ ПОДРУЖНЄ ЖИТТЯ Є ДИВОВИЖНИМ!

Нам подобається бути одруженими, і ось чому.

Бен і Рейчел Нільсен

Після першого ж побачення ми знали, що хочемо мати друге побачення. Бен хотів прийти на ще одне побачення, бо Рейчел була привітною і з нею було цікаво розмовляти. Рейчел хотіла піти на ще одне побачення, бо Бен був джентльменом і продовжував усміхатися навіть після того, як усі його ретельно складені плани провалилися. Після другого побачення, а потім після багатьох інших побачень і молитов, ми покохали одне одного і уклали шлюб у храмі в Сакраменто, шт. Каліфорнія.

Весілля було надзвичайним, і з того часу нам подобається бути в шлюбі. Світ може по-різному ставитися до шлюбу, але ми знаємо, що “жодні інші стосунки не принесуть такої радості, не зроблять так багато добра і не сприятимуть особистому вдосконаленню з такою силою”¹. Шлюб є дивовижним, і ось чому.

РОЗПОВІДАЄ БЕН: товариш по команді

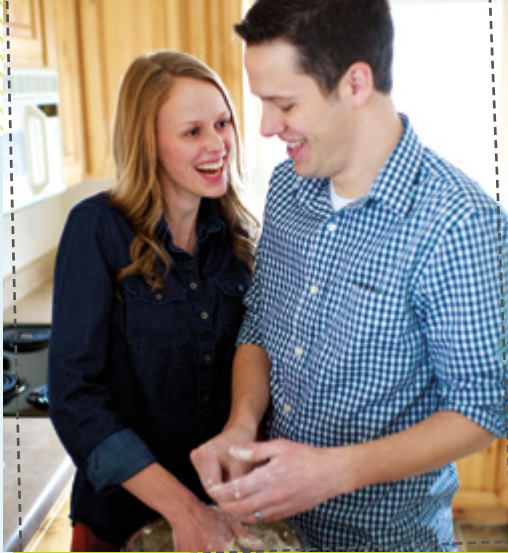
Під час служіння на місії у Бразилії я полюбив футбол. Серед того, що мені найбільше подобається у цій грі—це наявність команди і необхідність навчитися працювати разом усією командою. Рейчел—надзвичайний товариш по команді. Вона допомагає мені в досягненні цілей, разом зі мною приймає важливі рішення і завжди поруч, коли у мене труднощі.

Коли ми запечатувалися у храмі, то обіцяли допомагати одне одному “як рівноправні партнери”². Ми з Рейчел намагаємося підтримувати одне одного в усьому, що робимо, і так чудово знати, що я завжди маю надійного товариша по команді.

РОЗПОВІДАЄ РЕЙЧЕЛ: вияв любові

Дівчата (і хлопці), будьмо відверті: так приємно знати, що хтось тебе любить. А коли ви одружені, то маєте більше можливостей віддавати й отримувати любов кожного дня! Коли я сказала батькам, що ми з Беном, можливо, одружимося, батько зазначив: “За кого б ти не вийшла заміж, я хочу, щоб він часто і щиро виявляв тобі свою любов, як старійшина Річард Г. Скотт робив це своїй дружині”³. Я послушалася батька.

Я вирішила вийти заміж за Бена, і він завжди робив щось—мале і велике,—щоб показати, як любить мене. На останньому курсі навчання в коледжі я багато місяців готувалася, подала документи і пройшла співбесіду, щоб здобути право стажуватися у престижному місці. І коли я нарешті дізналася, що мене взяли на ту роботу, я прийшла додому і побачила у вазі великий букет квітів від мого чоловіка. Він знав, як багато я докладала зусиль і як багато це стажування для мене значить. Іншим разом він ховав мій улюблений напій і записку зі словами любові в холодильнику, перш ніж вирушити на вихідні у скаутський табір. А кожного дня він миє посуд і веселить мене. Бен у надзвичайний спосіб уміє виявляти любов до мене, і це обом нам приносить велику радість.

РОЗПОВІДАЄ БЕН: більше радості

Ходити на побачення з Рейчел це так весело. Ми робимо все можливе, щоб і зараз часто ходити на побачення, вже будучи одруженими. Після першого побачення ми зрозуміли, що у нас є багато спільних інтересів: гуляти в парку, ходити в театр, дивитися спортивні ігри, куштувати нові й різні страви, слухати музику і багато іншого. Мені подобалося це робити до знайомства з Рейчел, але стало ще цікавіше зараз, коли ми це робимо разом. Коли ви у шлюбі, то маєте людину, з якою ділите радість життя—і завдяки цьому життя стає дивовижним.

РОЗПОВІДАЄ РЕЙЧЕЛ: напарник у вічній місії

До знайомства з Беном я наближалася до віку місіонерського служіння й серйозно думала про служіння на місії повного дня. Але коли у моєму житті з'явився Бен, я зрозуміла, що у Небесного Батька є для мене інший план.

Коли ми з Беном заручилися, то родичі, які знали про мої плани служити на місії, запитували про зроблений мною вибір і я відповідала: “Я вирішила, що сама хочу обрати собі місіонерського напарника—і залишатися з ним навічно”.

Коли ви одружені, то зі своїм супутником життя маєте можливість брати участь у роботі зі спасіння разом. Нам з Беном дуже подобається створювати дім, зосереджений на Христі, навчатися і жити за євангелією разом, служити у Церкві та запрошувати інших прийти

до Христа. Коли ми разом працюємо над розбудовою царства Божого, то зближуємося, наша любов поглиблюється і життя стає більш наповненим.

БЕРІТЬ ПРИКЛАД З НАС

Незважаючи на те, що каже світ, шлюб *дійсно* дивовижний і *дійсно* вартий того, щоб зробити його пріоритетом у житті. Коли ви у шлюбі, у вас є товариш по команді, ви віддаєте і отримуєте любов, ви повніше насолоджуєтеся життям і у вас є з ким будувати царство Бога. Усе це приносить нам велику радість, і оскільки ми були запечатані у храмі, то можемо мати цю радість завжди! За умови дотримання завітів, ми будемо разом навіки й отримаємо вінцеві благословення священства. Ми “знайшли у шлюбі найбільшу глибину людського існування”⁴. ■

Автори живуть у штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. А. Уїтні Клейтон, “Шлюб: дивитися і навчатися”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 83.
2. “Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, третя сторінка обкладинки.
3. Див. Річард Г. Скотт, “Вічні благословення шлюбу”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 96.
4. Джеймс Е. Фауст, “Зміцнення вашого шлюбу”, *Ліягона*, квіт. 2007, с. 4.

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Поміркуйте, готуючись до неділі

- Які якості та стосунки притаманні найсильнішим і найщасливішим шлюбам і сім'ям?
- Що ви робите зараз, що допоможе вашому майбутньому шлюбу та сім'ї залишатися сильними та щасливими?

Те, що ви можете робити

- Поділіться з друзями своєю метою укласти шлюб та мати сім'ю і поясніть, чому.
- У церкві поділіться тим, чому ви хочете одружитися і мати сім'ю, і як ви до цього готуєтеся.

Джеффри Р. Холланд

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

*Члени Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів є
особливими свідками
Ісуса Христа.*

Чи достатньо зараз лише того, що я вірю в істинність Церкви?

У вас є більше
віри, ніж ви
думаєте.

Віра завжди є
першим кроком до
пізнання будь-чого.

Міцно тримайтеся за
те, що ви вже знаєте
і твердо стійте доти,
доки не прийде додат-
кове знання.

Сам Ісус Хри-
стос сказав: "Не
лякайся,—ільки
віруй" (див. Марк
5:36).

*З виступу "Вірую,
Господи", Ліягона,
трав. 2013, сс. 93–95.*

“Зміцнюйте свою віру.
Проголошуйте свою віру!
Виявляйте свою віру!”

Старійшина Рассел М. Нельсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Я відчував Святого Духа

Їчен, 6 років, Тайвань

Я часто запитував своїх батьків, що означає “відчувати Святого Духа”. Я чув, як вони про це розмовляли, але не був упевнений, яким саме є це почуття. Мама казала, що це дуже приємне почуття, але я все ж не розумів, яке воно.

Одного ранку мій однорічний брат бігав по дому й ударився головою об обігрівач. Він сильно розсік голову. Він плакав і в нього текла кров. Я дуже злякався і розхвилювався. Мама обробила рану і перев'язала її. Потім вона відвезла мене до школи.

У школі я все ще боявся і переживав за брата. Потім я згадав, що можу помоли-тися. Я пішов у туалет і щиро помолився Небесному Батькові та попросив Його благословити

брата. Після молитви я більше не боявся. То було відчуття великого спокою, і я повернувся до класу.

Того дня, повертаючись до-дому, я розповів мамі про те, що сталося. Вона з радістю сказала мені, що те тепле, спокійне по-чуття, яке я мав, було втішенням від Святого Духа. Вона сказала, що, як правило, Святих Дух не промовляє до нас так, як інші люди. Натомість Він приносить нам почуття спокою.

Після того я помічав, що від-чуваю Святого Духа і в інших випадках. Коли батько давав мамі благословення, я закрив очі й на-магався бути дуже благоговійним. Тоді я отримав те тепле відчуття знову. Я знаю, що для того, щоб було легше відчувати Святого Духа, нам треба бути благоговійними. ■

Благословення для Іси

Макензі Ван Енгеленховен

Ґрунтується на справжніх подіях

*“В нашій сім’ї священство
є, і силу всім нам воно дає”
(Збірник дитячих пісень, с. 190).*

Тебе щось непокоїть?”—за-
питала мама Ісу, коли вони
їхали на трамваї з церкви додому.

Іса довго дивилася на канали,
які перетинали вулиці Амстердама.
“Моя вчителька в Початковому
товаристві сказала, що мати свя-
щенство в домі—це благосло-
вення,—відповіла Іса. Але у тата
немає священства, тож ми не
можемо мати благословень”.

“Ми все одно маємо священство
в нашому домі, хоча твій тато і
не належить до Церкви,—сказала
мама. Є багато гідних носіїв свя-
щенства у приході, які можуть нам
допомагати. Наприклад, брат Ван
Ліувен, наш домашній учитель”.

Іса любила брата Ван Ліувена.
Він завжди приносив *стропвафлі*,
улюблені печива Іси, і розмовляв з
нею про природознавство—її улю-
блений предмет. Однак у церкві
інші діти розповідали, як їхні татусі
давали їм благословення священ-
ства, коли діти хворіли чи були
чимось розстроєні. Іса не могла
попросити у тата благословення.

“Я люблю тата,—сказала Іса.—
Але мені так хотілося б, щоб у
нього було священство”.

Коли вони приїхали додому,
тато був на кухні й готував обід.

“Як все пройшло у церкві?”—запи-
тав він.

Іса не відповіла. Натомість вона
пішла до своєї кімнати і впала на
ліжко. Їй хотілося, щоб усе було
трохи по-іншому.

Наступного тижня Іса мала
складати важливий іспит у школі.
Кожна дитина в Нідерландах має
складати іспит, коли їй випов-
ниться 12 років, щоб визначити,
до якої школи їй іти в наступному
році. І хоча Іса старанно нав-
чалася і була готова, вона дуже
хвилювалася. Увечері напередодні
іспиту вона відчувала спазми в
животі. Дівчинка не могла спати.
Перевертаючись у ліжку з боку
на бік, вона згадувала урок По-
чаткового товариства, де йшлося
про те, що можна попросити
благословення священства, коли
тобі страшно. І хоча тато не міг їй
надати благословення, вона знала,
що Небесний Батько допоможе,
якщо вона попросить.

Іса встала з ліжка й пішла у
вітальню. Мама працювала, а
тато сидів на дивані й дивився
телевізор.

“У тебе все гаразд?”—запитав
тато.

“Я дуже хвилююся про завтраш-
ній іспит,—сказала Іса.— Як ти
вважаєш, ми можемо зателе-
фонувати брату Ван Ліувену

і попросити його дати мені
благословення?”

“Мені здається, що це гарна
думка,—сказав тато.— Я зараз
йому подзвоню”.

Невдовзі брат Ван Ліувен при-
йшов зі своїм сином Яном і дав Ісі
благословення. Брат Ван Ліувен
попросив Небесного Батька до-
помогти Ісі не хвилюватися через
іспит і добре його скласти. Поки
брат Ван Ліувен давав Ісі благо-
словення, тато сидів на дивані,
склавши руки і заплющивши очі.

Після благословення Ісі стало на-
багато легше. Живіт більше не зво-
дило, і їй навіть захотілося спати.
“Бажаю завтра успіхів,—сказав брат
Ван Ліувен, коли прощався.— Ти
наполегливо працювала, і я знаю,
що Небесний Батько допоможе
тобі скласти іспит добре”.

“Я пишаються
тобою за твою
віру,—сказав

“Кожна година нашого життя може бути благословенна силою священства, якими б не були наші обставини”.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Сила священства”, *Ліягона*, лист. 2013., с. 92.

тато Ісі, коли вона знову лягла у ліжко.— І хоча я не член Церкви, я радий, що ти віриш у Бога і сподіваюся, що ти також знаєш про мою віру”.

“Дякую тату”,—сказала Іса і поцілувала тата у щоку.

Скрутившись калачиком під ковдрою, Іса відчувала щастя і спокій. Вона була вдячна за тата, який її любив. Вона була вдячна, що Батько вірив у Небесного Батька та Ісуса. І вона знала, що священство може завжди благословляти її та її життя. ■

Автор живе в штаті Массачусетс, США.

Старійшина
Казухіко Ямашита
Сімдесятник

Вівцеподібний лев

“Я Божєє дитя, і з неба я зійшов” (Збірник дитячих пісень, с. 2).

Одна з моїх найулюблених історій, це історія про Ламберта, вівцеподібного лева. Кілька років тому вона стала популярною завдяки мультфільму.

Ламберт був левеням, яке з народження жило в отарі овець. Завдяки цьому він думав, що він—вівця. Однієї весняної ночі Ламберт і отара мирно спали. Раптом Ламберт почув, як десь віддалік страшно завиває вовк.

Оскільки Ламберт думав, що він—вівця, то почав тремтіти.

Завивання ставало все гучнішим, а вовк підійшов і почав тягнути одну вівцю. Раптом Ламберт отримав сильне відчуття всередині, якого не мав ніколи раніше. Як блискавка він накинувся на вовка, щоб врятувати вівцю!

Саме тоді Ламберт щось зрозумів. “Я—не вівця. Я не син вівці. Я—син лева!”— подумав Ламберт. Коли він прогнав вовка і врятував вівцю, то дізнався про свою справжню природу.

Ти—дитя Бога, і Він тебе любить. До народження на землі кожен з нас знав, що був улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою в сім’ї Небесного Батька. Але багато з нас цього не усвідомлюють. Якби ми знали, ким є, то могли б бути, як леви, і боролися б з усім поганим, аби захищати інших і не загубити свій шлях.

Я вдячний за чудові дари євангелії і за план спасіння. Я вдячний, що ми знаємо, ким є, щоб бути сильними—так само, як Ламберт. ■

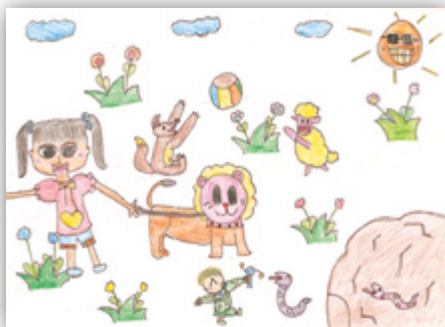

НАША СТОРІНКА

Я люблю все, що створено
Ісусом Христом.

Ю-ен, 6 років, Тайвань

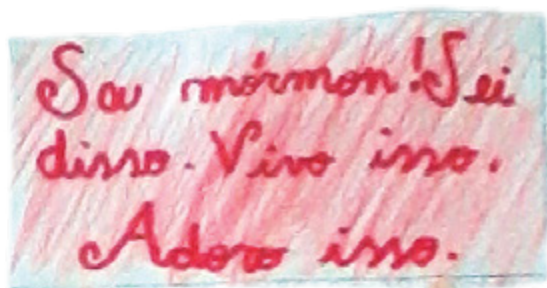
У 2 Нефій 30:12–15 описано
Тисячоліття. Я сподіваюся, що зможу
зустріти Спасителя і гратися з тваринами,
коли настане Тисячоліття.

Ю-ру, 10 років, Тайвань

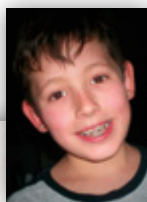

Мій малюнок про благословення,
які ми маємо, якщо зберігаємо
Суботній день у святості (див.
УЗ 59:16). Я люблю тварин.

Ю-рен, 8 років, Тайвань

Хлопчик і море, Геламан Г., 11 років, Мексика; переможець конкурсу художніх робіт, спонсорованого секретарем Військово-Морських сил

Коли я ходив з татом до храму в Буенос-Айресі, Аргентина, то бачив багато священних і красивих кімнат. То був день відкритих дверей, тож багато людей прийшли подивитися на храм. Невдовзі я буду достатньо дорослим, щоб увійти у храм і хреститися за померлих. Я люблю Христа і свою сім'ю.

Гвідо Р., 10 років, Аргентина

Я—мормонка. Я знаю це! Я живу, як мормонка. Мені це подобається, Лаура Н., 8 років, Бразилія

*Mālō
e lelei!**

я—Калоні з Тонга

Мені подобається
ходити на пляж із
сім'єю і гратися в
піску та в морі.

Я люблю танцювати, брати
участь у спортивних іграх і ма-
лювати. Я допомагала створю-
вати настінний розпис про план
спасіння на будівлі семінарії.

У будні дні я одягаю
шкільну форму. Тоді
моя сім'я разом іде до
школи. Мій тато працює
в школі, а мама—вчите-
лем семінарії. У мене є
старша сестра, яку звуть
Дороті, і старший брат
на ім'я Нельсон.

Моя мама і тітонька вирішили розпочати сімейний проект, щоб заробити гроші, аби всі мої двоюрідні брати і сестри колись поїхали на місію. Ми готуємо курку з овочами і 'otai (фруктовий напій), та продаємо це на фермерському базарі щосуботи.

З інтерв'ю, взятого
Емі Джейн Левітт

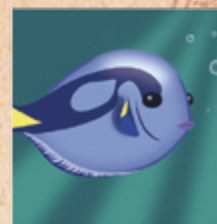
Познайомтеся з Калоні, яка живе в Королівстві Тонга. Її острови називають Дружніми островами.

Чи їздили ви сім'єю на пікнік у Різдвяний день? Сім'я Калоні любить проводити пікніки на березі океану на Різдво. Оскільки у південній півкулі у грудні літо, тож пікнік на Різдво—не проблема! Десятирічна Калоні любить проводити багато веселих свят з тітками, дядьками і двоюрідними братами та сестрами. ■

* "Привіт, друзі!" тонганською мовою.

Я хочу вступити до коледжу і стати вчителькою семінарії, як моя мама. Я також хочу поїхати на місію і укласти храмовий шлюб. А зараз я просто буду насолоджуватися тим, що живу у прекрасному острівному раю.

ЛЮБЛЮ НА ХРАМ ДИВИТИСЬ

По дорозі до школи ми проходимо повз храм. Я відчуваю спокій, коли дивлюся на храм. Не можу дочекатися, коли зможу увійти в нього.

Тонганський храм у Нукуалофа був освячений у 1983 році. Його було перебудовано і переосвячено у 2007 році.

ГОТОВІ ВИРУШАТИ У ПОДОРОЖ!

У валізі Калоні є кілька її улюблених речей. Які з них ви поклали б до своєї валізи?

Участь у корисних заходах зміцнить мою сім'ю

Дженніфер Медді

Лукасу було нудно. Він бродив по будинку, шукаючи, хто б з ним погрався. Його брат Бен грав на комп'ютері. Сестра Софі писала текстові повідомлення подрузі. Мама переглядала пошту, а тато читав.

“Як тут нудно”,—сказав Лукас.

Тато відірвався від книги. “Що ти маєш на увазі?”

“Ми нічого не робимо разом,—сказав Лукас.—Усі ми зайняті своїми справами”.

Тато закрив книгу. “Ти правий,—сказав він.— Я зберу сім'ю разом і ми трохи порозважимося”.

Лукас усміхнувся. “Чудово!”

Через кілька хвилин сім'я Лукаса сиділа разом, думаючи, що б зробити. Софі хотіла написати текстові повідомлення подрузі. Бен хотів продовжувати гру на комп'ютері.

“Мій друг Пол любить ходити на прогулянки зі своєю сім'єю,—сказав

Лукас.—А сім'я Александра також любить спортивні ігри”.

Але Софі не хотілося виходити на вулицю в жарку погоду, а Бен не міг грати в ігри, бо пошкодив щиколотку.

“Лукасе, все це подобається робити твоїм друзям,—сказала мама,—але що подобається робити *нашій* сім'ї?”

Бен сказав, що йому подобається грати в настільні ігри. Софі сказала, що їй подобається читати. Лукас сказав, що йому подобаються машини для перегонів.

“Давайте виберемо щось із цього і зробимо прямо зараз”,—сказав тато. “Чому б нам спочатку не пограти в настільну гру?”

Невдовзі вони всі зібралися разом навколо гри і почали грати. Через якийсь час Софі відклала телефон. Бен перестав дивитися в бік комп'ютера. У кінці гри всі усміхалися, але усмішка Лукаса була найбільшою. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ПІСНЯ

- “Сім'я” (Ліягона, квіт. 2004 р.)

ІДЕЇ ДЛЯ ВИСТУПУ В КОЛІ СІМ'Ї

Пророк та апостоли кажуть нам, що важливо проводити час усією сім'єю. Спільний сімейний час допоможе тобі більше дізнатися одне про одного і разом розважатися. Що любить робити твоя сім'я? Розкажіть, як ці заходи допомагають вам згуртуватися. Ви можете встановити ціль провести у цьому місяці новий захід усією сім'єю.

МІСЯЦЬ РОЗВАГ

Заплануйте зі своєю сім'єю, які заходи ви хотіли б провести у цьому місяці. Проводячи захід, показаний тут, виріжте малюнок і прикріпіть скотчем або клеєм на той день, у який ви його проводили. У незаповнених місцях впишіть свої власні заходи!

Серпень 2014

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Зіграйте у гру

Підіть на прогулянку

Підіть до храму

Покатайтеся на велосипедах

Поплавайте

Проведіть домашній сімейний вечір

Поспівайте разом

Пограйте у спортивну гру

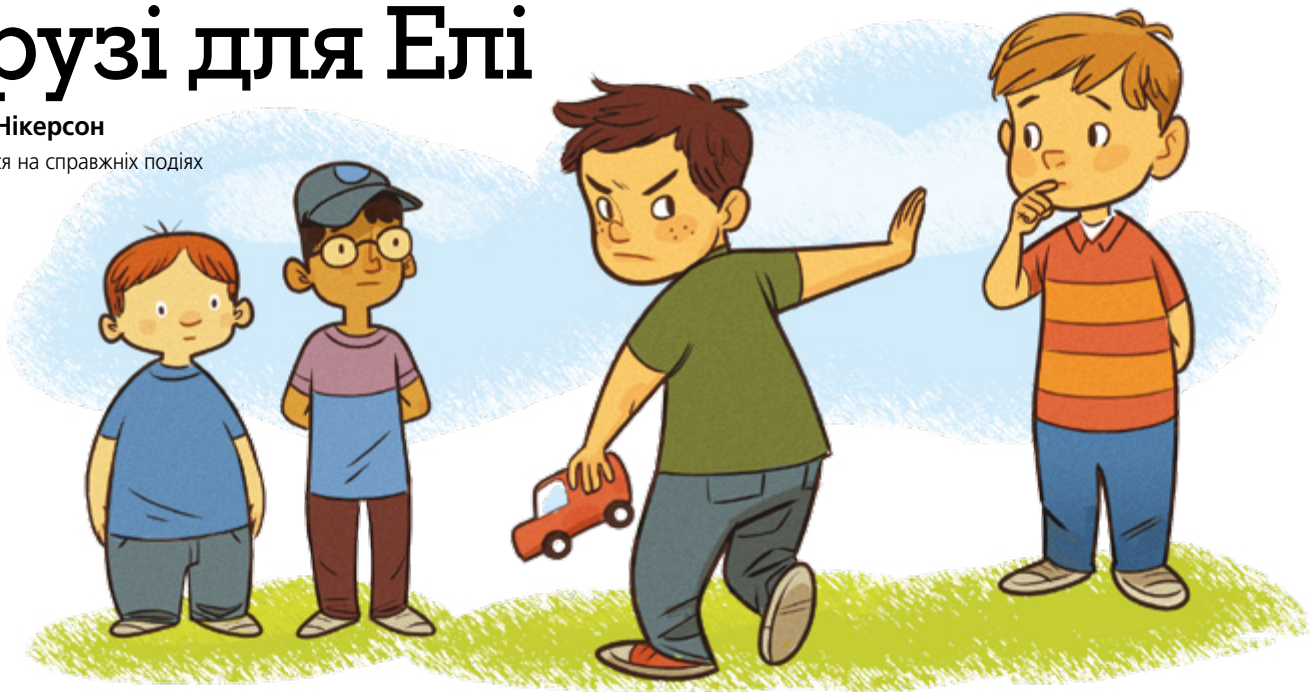

Прочитайте оповідання

Друзі для Елі

Джейн Нікерсон

Ґрунтується на справжніх подіях

Елі намагався бути хорошим другом. Але Вілл не хотів з ним гратися.

“Якщо ви будете гратися з Елі, ви не зможете гратися зі мною”,—сказав Віл Джейку та Денні.

Елі чемно попросив Вілла, але Вілл сказав: “Ні. Іди звідси”.

Елі намагався приєднатися, коли інші хлопчики грали у квача. Але ніхто не доганяв Елі.

Одного разу Елі приніс до школи кілька іграшок. Нова дівчинка на ім'я Емма дивилася, як він грається.

“Хочеш зі мною погратися?” — запитав Елі.

“Так”, — відповіла Емма. “Це цікаво”.

Джейк і Денні також запитали:
“А можна і нам погратися?”
“Так”,—відповів Елі.

У Вілла був дуже самотній вигляд.
“Ходи до нас, Вілле,—сказав Еллі.— Ти також можеш погратися”. ■

Ділитися іграшками

Знайди іграшки на гральному майданчику. Потім порахуй, скільки дітей поділилися кожною іграшкою.

Я ЗАМІНИЛА СТРАХ ВІРОЮ

Кетрін Нельсон

Коли моя найкраща подруга побачила мене, то відразу ж зрозуміла, що щось сталося. “Ми розірвали стосунки”,—спокійно я сказала їй. Я йшла додому після довгої розмови з юнаком, з яким зустрічалася. Хоча нам було сумно припинити стосунки, ми обоє погодилися, що це було правильно.

Але тижні минали, і я вже не була впевнена у своєму рішенні. А що, коли я ніколи не зустріну того, з ким буду зустрічатися і за кого вийду заміж? А якщо я собі просто надумала нашу несумісність?

Я відчувала таку самотність і невпевненість, що навіть подумала про те, щоб дізнатися, чи не захоче він поновити зі мною стосунки. Я відчувала, як описував це Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “невдоволення теперішніми обставинами і [мала] лише песимістичне бачення майбутнього”¹.

Одного вечора через кілька тижнів після розриву стосунків я читала про Спасителеве Воскресіння. В Євангелії від Луки описано, що на третій день після того як Спасителя було покладено в гробницю, вірні послідовниці прийшли намазати його тіло пахощами. Але вони побачили, що камінь, який закривав вхід до гробниці, було відвалено і

*А якщо я
більше ні з ким
не буду зустрі-
чатися і ні-
коли не вийду
заміж?*

тіло зникло. Їм явилися два ангели і сказали: “Чого ви шукаєте Живого між мертвими? Нема Його тут, бо воскрес!” (Лука 24:5–6).

Відповідь ангелів з великою силою раптово вразила мене. Я ніколи не думала про те, що могли відчувати люди, які прийшли до Спасителевої гробниці, усвідомлюючи, що вони шукають Спасителя не в тому місці. Я ніколи не думала про те, як важко їм було повірити в те, що Ісус подолав могилу і воскрес у славі.

Цей вірш містить незначний докір. Я зрозуміла, що, як і Спасителеві друзі, я шукала втішення не в тому місці. Заціклавшись на минулому і “марно тужачи за вчорашнім днем”², я не могла знайти втішення або мотивації для продуктивних дій. Я зрозуміла, що треба перестати дивитися на гробницю минулого досвіду. Мені необхідно було замінити свій страх вірою і покласти довіру на те, що Спаситель міг створити життя зі здобутого в минулому досвіду.

Я часто думаю про той уривок з Писань, коли жалкую про зроблений вибір або дуже хочу повернутися до того, що вже минуло. Завдяки Спасителю ми можемо починати знову. Завдяки Спасителю ми можемо “озира[тися] назад, щоб іскри радісних подій втішали нас, а не для того, щоб гребтися в попелі”, знаючи, що “на минулому треба навчатися, а не жити ним”³. Замість того, щоб марнувати час на жалкування, ми можемо дивитися у майбутнє з вірою. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Джеффри Р. Холланд, “Найкраще—попереду”, Ліягона, січ. 2010, с. 18; speeches.byu.edu.
2. Джеффри Р. Холланд, “Найкраще—попереду”, с. 18.
3. Джеффри Р. Холланд, “Найкраще—попереду”, с. 18.

Який вибір веде сім'ї до щастя?

“Небесний Батько кожного з нас створив унікальним. Немає двох людей, які б мали однаковий досвід. Немає двох однакових сімей. Тож не дивно, що важко дати пораду стосовно того, як досягнути щастя в сімейному житті. Однак люблячий Небесний Батько вказав шлях до щастя, який однаково підходить для всіх Його дітей. Якими б не були наші особисті якості та яким би не був наш досвід, існує лише один план спасіння. Він полягає в тому, щоб виконувати всі заповіді Бога”.

Також читайте у цьому номері

для дорослої молоді

ДІЯТИ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ **так, ніби на роки**

с. 42

Цей час у вашому житті сповнений швидкими змінами, але ви все ж можете скористатися найкращим чином вашими обставинами, яким би обмеженим не був ваш час.

для молоді

с. 62

ЧОМУ ПОДРУЖНЄ ЖИТТЯ Є **ДИВОВИЖНИМ!**

Беріть з нас приклад: вам сподобається бути у шлюбі з вашим вічним супутником, і ось чому.

для дітей

Вівцеподібний лев

с. 70

Лев на ім'я Ламберт думав, що він вівця. І тоді з'явився страшний вовк.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ